

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

בפני כב' השופטת ורד שביט פינקלשטיין

בעניין הקטינים :

1. ל' ב'
2. ע' ב'

תובעת :

ל' ב'
ע"י ב"כ עו"ד אלינור ברגר

נגד

נתבע :

ג' ב'
ע"י ב"כ עו"ד ניר ברקן

פסק דין

1. מונחות לפני מספר תביעות שהגישה התובעת כנגד בעלה לשעבר-הנתבע, ואלו הן :

א. תמ"ש 17470-08-15 : תביעה למשמורת בלעדית על שני ילדי הצדדים הקטינים ;

ב. תמ"ש 17548-08-15 : תביעה למזונות הקטינים ;

ג. תמ"ש 17512-08-15 : תביעה לאיזון משאבים בין הצדדים ;

ד. תמ"ש 45586-05-17 : עתירה בעניין רכבם של הצדדים.

2. מאחר ועסקינן במערכת עובדתית זהה הנוגעת לכל התביעות, תחילה יפורט הרקע העובדתי והדיוני הכללי ולאחר מכן תינתן התייחסות פרטנית לכל תביעה ותביעה.

רקע עובדתי ודיוני כללי :

3. התובעת (להלן גם : "האם") והנתבע (להלן גם : "האב") (להלן שניהם : "הצדדים") נישאו זל"ז כדמו"י ביום 15.12.05 והתגרשו זמ"ז מיום 29.5.17.

4. מנישואי הצדדים נולדו להם שני הקטינים : הבת ל', ילידת --- כבת 13 שנים (להלן : "הבת ל'") והבן ע', יליד --- בן כ-9.5 שנים (להלן : "הבן ע'") (להלן שניהם : "הקטינים").

5. בתקופת נישואי הצדדים הם התגוררו בדירה שכורה ברח' --- (להלן : "דירת המגורים") בעלות חודשית בסך 3,950 ₪.

6. לאחר פרוץ המשבר בין הצדדים, בחודש דצמבר 2015 עזב האב את דירת המגורים ועבר להתגורר בדירה שכורה בעלות חודשית בסך 4,000 ₪, ואילו האם והקטינים נותרו להתגורר בדירה זו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

- 1
2 במהלך הנישואין פתח האב עסק עצמאי לשליחויות בשם "===" (להלן: "העסק") בו הוא עובד עד
3 היום, ואילו האם עובדת כשכירה בחברת שילוח "****".
4
5 8. ביום 9.8.15 הגישה האם כנגד האב תביעה למזונות הקטינים, בה עתרה לחייב את האב בתשלום
6 מזונותיהם של הקטינים בסך 8,328 ₪ לחודש (מתוכם סך 4,159 ₪ עבור הבת ל' וסך 4,169 ₪ עבור
7 הבן ע'), במלוא הוצאת המדור ואחזקתו בסך 9,699 ₪ לחודש (יוער, כי ככל הנראה נפלה טעות בחישוב
8 זה שכן ההוצאות שצוינו מסתכמות בסך 5,589 ₪ בלבד) וכן במלוא ההוצאות הרפואיות החריגות של
9 הקטינים.
10
11 9. כן, במועד זה הגישה האם כנגד האב תביעה למשמורת על הקטינים (תמ"ש 17470-08-15) ותביעה
12 לאיזון משאבים (תמ"ש 17512-08-15). כן בהמשך ננקטו הליכים משפטיים נוספים בין הצדדים.
13
14 10. בישיבת קדם המשפט שהתקיימה ביום 3.12.15 ביקשו הצדדים לפנות להליך גישור על מנת לנסות
15 ולהגיע להסכמות כוללות, אך בסופו של יום הליך הגישור לא נשא פרי.
16
17 11. בנסיונות אלו, ביום 13.4.16 הגישה האם בקשה לפסיקת מזונות זמניים, בה היא העמידה את צרכיה
18 של הבת ל' על סך של 1,717 ₪ לחודש, ואת אלו של הבן ע' על סך של 1,727 ₪ לחודש, וכן את חלקם
19 בהוצאת המדור ואחזקתו בסך של 3,219 ₪ בחודש. בהחלטתי מיום 23.5.16 חויב האב בסכום חד
20 פעמי בסך של 7,000 ₪ על חשבון מזונות הקטינים והבקשה נקבעה לדיון הקרוב.
21
22 12. ביום 18.7.16 התקיימה ישיבת קדם משפט שנייה בעניינם של הצדדים, במהלכה הגיעו הצדדים
23 להסכמות זמניות בנוגע לחלוקת זמני שהות של הקטינים ומזונותיהם וכן בעניינים שונים במסגרת
24 התביעה הרכושית, כמפורט להלן:
25
26 א. בנוגע לסוגיית המשמורת וחלוקת זמני שהות של הקטינים עם הצדדים הוזמן תסקיר סעד
27 מאת המחלקה לשירותים חברתיים בעיריית ---. עד לקבלת התסקיר, הוסכם כי הקטינים ישהו
28 עם האב פעמיים במהלך השבוע, בימים ב' ו-ד', מתום המסגרת החינוכית ועד להשבתם אליה
29 למחרת וכן בכל סוף שבוע לסירוגין, מתום המסגרת החינוכית ביום ו' ועד למוצאי השבת בשעה
30 19:30. כן הוסכם כי הקטינים ישהו עם האב במחצית מחגי ישראל ומועדיו.
31
32 ב. בנוגע למזונות הזמניים ומבלי לקבוע מסמרות, הוסכם כי החל ממועד עזיבת האב את הדירה
33 בחודש דצמבר 2015, ישלם האב לידי האם עבור מזונות הקטינים ובכלל זה חלקו במדורם
34 והוצאת אחזקתו סך של 3,500 ₪ לחודש. כן, האב יישא וישלם במחצית מהוצאות החינוך
35 והוצאות הבריאות החריגות של הקטינים וקצבת הקטינים מאת המל"ל תשולם לידי האם.
36
37 ג. בנוגע לתביעה הרכושית, הוסכם כי מועד הקרע לצורך איזון המשאבים בין הצדדים יהיה מועד
38 עזיבתו של האב את דירת המגורים, קרי 1.12.15. כן הוסכם כי בית המשפט ימנה אקטואר
39 לצורך הגשת חוות דעת בנוגע לזכויותיהם של הצדדים ממועד הנישואין ועד למועד הקרע תוך

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

- 1 שמוסכם כי זכויות אלו תחולקנה בין הצדדים בחלקים שווים. כן הוסכם כי הצדדים ישאו
2 בשכ"ט המומחה בחלקים שווים ביניהם.
3
4 ד. בנוסף, אשר לרכב המשותף מסוג פורד פיאסטה (להלן: "הרכב"), הסכימו הצדדים כי יפעלו
5 למכירת הרכב לכל המרבה במחיר וזאת כאשר שוויו של הרכב יחושב בהתאם למחירון לוי
6 יצחק. הוסכם כי הנתבע יפעל למכירת הרכב וכי תמורת הרכב תחולק בין הצדדים בחלקים
7 שווים בניכוי כל ההוצאות ששולמו בגין הרכב. כן הוסכם כי עד למועד המכירה יחולק השימוש
8 ברכב בין הצדדים שבוע שבוע כאשר הרכב יהיה בשימוש אותו הורה שהילדים שוהים עמו
9 בסופ"ש.
10
11 ה. עוד הוסכם כי הצדדים ינסו למצוא פתרון לחלוקת המיטלטלין בהסכמה באמצעות ב"כ.
12
13 13. במסגרת הדיון ביום 18.7.16 ניתן תוקף של החלטה להסכמות הצדדים ובהמשך לכך מיניתי את רו"ח
14 נתן שטרנפלד כאקטואר (להלן: "המומחה") לצורך עריכת איזון משאבים של הצדדים של הצדדים
15 בנוגע לזכויותיהם ממקומות העבודה וזכויות פנסיוניות.
16
17 14. ביום 16.11.16 התקיימה ישיבת קדם משפט נוספת במהלכה לנוכח טענת התובעת לעיכוב במכירת
18 הרכב, הסכימו הצדדים כי התובעת תיקח על עצמה את נושא מכירת הרכב. הנתבע התחייב להמציא
19 לתובעת כל מסמך נדרש על מנת שתוכל לבצע את המכירה.
20
21 15. ביום 5.3.17 הוגש תסקיר ראשון בעניינים של הצדדים מאת עו"ס שי' עי' (להלן: "התסקיר הראשון"),
22 במסגרתו המליצה פקידת הסעד על משמורת משותפת ואחריות הורית משותפת על הקטינים. כן
23 בהעדר נכונות האב להביע הסכמתו להמלצות התסקיר, הומלץ על קיום מפגשים במהלך השבוע באופן
24 שהקטינים ישהו אצל ההורים על פי שתי חלופות ובאופן הבא (כולל לינה): האם בימים ראשון, שלישי
25 וחמישי ואילו אצל האב שני ורביעי, או לחילופין אצל האם שני שלישי וחמישי, ואילו אצל האב ראשון
26 ורביעי. כן הומלץ על לינת הקטינים בכל סופ"ש שני החל מיום שישי ועד ליום ראשון למסגרת
27 החינוכית וכן חלוקה שווה בחגים ובחופשות. עוד הומלץ כי לנוכח עצימות הקונפליקט בין הצדדים
28 והתקשורת הלקויה ביניהם, האם תמשיך בהדרכה הורית ואילו האב יפנה לקבלת עזרה מקצועית
29 לצורך עיבוד הפרידה. כמו כן, הופנו שני הצדדים לתהליך של תיאום הורי.
30
31 16. בישיבת קדם המשפט שהתקיימה ביום 9.3.17 הגיעו הצדדים להסכמה זמנית נוספת בנוגע להרחבת
32 זמני השהות של הקטינים אצל האב גם במוצאי השבת (אחת לשבועיים) וזאת בנוסף לזמני השהות
33 הנוהגים אצל האב בימים שני ורביעי כולל לינה. להסכמה זו ניתן תוקף של החלטה. כן ובהמשך
34 לבקשת האב להרחבת זמני השהות עם הקטינים גם ביום חמישי אחת לשבועיים (ובכך להשוות את
35 זמני השהות) התבקשה פקידת הסעד לבחון סוגיה זו כפי המצב בשטח ולהגיש עדכון קצר בעניין זה.
36
37 17. כן בישיבת קדם המשפט שהתקיימה ביום 9.3.17 הגיעו הצדדים להסכמות נוספות בתביעה רכושית,
38 במסגרתן שונה מועד הקרע בין הצדדים ליום 9.8.15 (במקום 1.12.15) וכן הוסמך המומחה להעריך גם
39 את עסקו של הנתבע במסגרת איזון המשאבים נכון למועד הנ"ל.
40

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

18. ביום 2.6.17 הוגש התסקיר המשלים (נושא תאריך 1.6.17) (להלן: **התסקיר המשלים**); **"התסקיר השני"**, במסגרתו עלה כי ממועד הגשת התסקיר הקודם לא חל כל שינוי בתקשורת הבעייתית והלקויה בין ההורים. בנוגע לזמני ההורות חזרה פקידת הסעד על המלצתה לחלוקת זמני שהות כפי המצב בפועל לנוכח גישתה כי משמורת משותפת אינה מחייבת חלוקת זמנים שווה של הילדים עם הוריהם. בנוסף, הומלץ פעם נוספת כי האם תמשיך בהדרכה הורית וכי האב יפנה לקבל עזרה מקצועית לצורך עיבוד הפרידה והתקשורת עם האם בענייני הילדים. כן הומלץ על מתן טיפול רגשי לבת לי ואף הומלץ לשקול על מינוי גורם מקצועי אליו יפנו הצדדים כשאין הסכמה בענייני חינוך, כגון: קייטנות, חוגים או ענייני טיפול ובריאות כגון טיפול רגשי, טיפולי שיניים והוא יכריע בעניין.
19. ביום 2.11.17 הגיש האב בקשה לביטול דמי המזונות אשר נקבעו במסגרת ההסכמות הצדדים מיום 18.7.16. כן עתר האב כי הצדדים יחלקו באופן שווה בהוצאות צהרון ובהוצאות רפואיות חריגות. ביום 22.11.17 הוגשה תגובת האם לבקשה וביום 5.12.17 הוגשה תשובת האב.
20. בהחלטתי מיום 6.12.17 קבעתי כי הבקשה תידון בדיון הקבוע ליום 9.1.18, אך בהמשך דיון זה נדחה לבקשת ב"כ האם ובהסכמת ב"כ האב.
21. ביום 3.1.18 הוגשה חוות דעת המומחה בעניינים הרכושיים (להלן: **"חוות דעת המומחה"**).
22. ביום 8.1.18 הגישה האם בקשה דחופה להגשת תסקיר משלים ועדכני לצורך בחינה מחודשת של חלוקת זמני ההורות של האב עם הקטינים לנוכח הידרדרות במצבם הרגשי של הקטינים. לאחר קבלת תגובת האב, ניתנה ביום 29.1.18 החלטתי על הגשת תסקיר עדכני אשר יתייחס למכלול העניינים שפורטו בהחלטה.
23. ביום 4.2.18 התקיימה ישיבת קדם משפט נוספת במעמד הצדדים ובאי-כוחם, במהלכו שמעתי את טענות הצדדים בבקשה לביטול דמי מזונות וכן קבעתי את כלל התיקים להוכחות ליום 20.6.18 תוך מתן הוראות מתאימות להגשת תצהירי עדות ראשית.
24. ביום 25.2.18 ניתנה החלטתי בבקשה לביטול המזונות הזמניים בין היתר בשים לב לכך שבמועד מתן ההחלטה ניתן פסק הדין בבע"מ 919/15 **פלוני נ' פלונית** (פורסם במאגרים, 19.7.17) (להלן: **"פסק הדין בבע"מ 919/15"**) ועל יסוד המתווה שנקבע בפסק דין זה לחישוב מזונות הקטינים. בהחלטה זו הוריתי כי החל מיום 1.3.18 ואילך ישלם האב לידי האם בגין מזונותיהם הזמניים של הקטינים סך של 2,000 ₪ לחודש וכן סך של 58% מהוצאות הבריאות החריגות של הקטינים וכן מעלות מחזור אחד של קייטנה בתקופת הקיץ עבור הבן ע', הכל כמפורט בהחלטה.
25. ביום 9.4.18 הוגש תסקיר נוסף מטעם פקידת הסעד (להלן: **"התסקיר השלישי"**). במסגרת התסקיר דווח כי למרות ההחלטות שניתנו בעניין המשמורת וזמני ההורות וחרף התקווה שהקונפליקט והמתח בין הצדדים יפחת לאורך השנים, הקטינים ממשיכים להיות חשופים לקונפליקט גבוה ומתח ובעיקר לעוינות של האב כלפי האם, לחוסר תקשורת ביניהם ולחוסר שיתוף פעולה בקשר לילדים וכי מצב זה שנמשך למעלה משנתיים מעמיד את הקטינים בסיכון רב לפגיעה רגשית ותפקודית. לגופו של ענין,

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

- 1 הומלץ (לאחר התלבטות) כי זמני השהות יישארו כפי שמתקיימים כיום, כי האם תמשיך בקבלת
2 הדרכה הורית וכי האב יפנה לקבלת טיפול לצורך עיבוד הפרידה מהאם ופיתוח שליטה לגבי התנהגותו
3 התוקפנית כלפי האם והקטינים. כן הומלץ על טיפול רגשי לבת ל' וטיפול רגשי עבור הבן ע' בהתאם
4 להמלצות הפסיכיאטרית.
5
6 26. בדיון ההוכחות שהתקיים ביום 20.6.18 נחקרה פקידת הסעד והמומחה ובדיון שהתקיים ביום 7.5.19
7 נחקרו הצדדים.
8
9 27. ביום 26.3.19 הגישה האם בקשה להורות על ביצוע אבחון רגשי לבת ל' חרף התנגדות האב. הצדדים
10 הופנו ליחידת הסיוע ע"מ שתיפגש עם הצדדים והקטינה בנוכחות הפסיכולוג של היחידה ותגיש
11 המלצותיה לבית המשפט. ביום 5.6.19 הוגש דו"ח פגישה עם עו"ס יחידת הסיוע גב' ניצה אורנשטיין
12 והפסיכולוג מר עמוס שרון, ובו המלצה להפניית הקטינה לאבחון. בד בבד, הוגש דו"ח בחיסיון מיום
13 16.6.19 לעיני בית המשפט בלבד. ביום 22.7.19 ניתנה החלטתי, בה נעתרתי לבקשת האם להפניית
14 הקטינה לאבחון פסיכודיאגנוסטי, וזאת מהנימוקים שפורטו בהחלטה.
15
16 28. לאחר הגשת סיכומי הצדדים – ניתן כעת פסק הדין.

תביעת המשמורת:

- 19 29. כאמור ביום 9.8.15 הגישה האם תביעה למשמורת בלעדית על הקטינים.
20
21 30. מיני אז, הוגשו כאמור בעניינם של הצדדים מספר תסקירים מהימים 5.3.17 ו- 2.6.17 וכן תסקיר נוסף
22 מיום 9.4.18 בקשר למצבם של הקטינים והצורך במתן טיפול רגשי בעניינם. כן בהתאם להחלטתי בדיון
23 ההוכחות מיום 20.6.18 הגישה פקידת הסעד גם סיכום הפגישות שערכה עם הקטינים (בחיסיון)
24 כמפורט בתסקיר שהוגש ביום 9.4.18. כן הוגש דו"ח מיום 5.6.19 של הפגישה שנערכה ביח"ס בקשר
25 לקטינה ל' וכן דו"ח (בחיסיון) מיום 16.6.19 של הפגישה שנערכה בין עו"ס ניצה אורנשטיין והפסיכולוג
26 מר עמוס שרון עם הקטינה.
27
28 31. יצוין, כי כיום הקטינים שוהים אצל האב בימים שני ורביעי (כולל לינה), ואצל האם בימים ראשון,
29 שלישי וחמישי (כולל לינה) וכן בכל סופ"ש לסירוגין החל מיום שישי ועד ליום ראשון בבוקר. כן קיימת
30 חלוקה שוויונית בין ההורים בחגים ובחופשות ממוסדות החינוך, לרבות החופש הגדול.
31

תמצית טענות הצדדים בעניין המשמורת:

- 32
33
34 32. לטענת האם, במקרה דנן לא מתקיימים התנאים להסדר של משמורת משותפת וכן מבוקש להורות על
35 צמצום זמני השהות של הקטינים עם האב, ואלו טעמיה:
36 א. הקטינים חווים אצל האב אווירה של פחד ורצון לרצות את האב ולבטל את עצמם ואת
37 רצונותיהם.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

- 1 ב. לא אחת התברר במהלך הדיונים כי האב מנסה להרחיק את הקטינים מהאם ולא בוחל לשם כך
2 בשום אמצעי, בין אם באמירות מפורשות לקטינים ובין באמצעות ניכור הורי. גם פקידת הסעד
3 כתבה בתסקירה כי הילדים חווים מצוקה רבה וכי מצוקה זו נובעת בעיקר מהתנהגותו של האב.
4
5 ג. התנהלות האב הינה נקמנית, הוא ממאן לסלוח לאם על כך שפתחה הליך גירושין ומחפש בכל דרך
6 להרע לה גם במחיר פגיעה בקטינים.
7
8 ד. האב מגמד את הבעיות הרגשיות של הקטינים ובמקום לקחת אחריות על הקטינים ולאפשר טיפול
9 רגשי, הוא בוחר להתעלם מהאפשרות לשפר את מצבם.
10
11 ה. הגם שהאב טוען כי הוא מעוניין במשמורת משותפת, בפועל הוא שם את צרכיו האישיים מעל
12 הקטינים ואינו מקיים כל תקשורת עם האם.
13
14 ו. משמורת משותפת דורשת רמת תקשורת בסיסית טובה, אולם בין הצדדים אין תקשורת ולו
15 מינימלית וכן האב ממשיך באלימות המילולית שלו כלפי האם, בגידופים, קללות ואמירות ציניות
16 אשר פורטו לאורך כל ההליך כולו.
17
18 ז. הגם שניתנה המלצה של פקידת הסעד עוד בתחילת הדרך להפניית האב לטיפול לצורך עיבוד
19 הפרידה ופיתוח שליטה לגבי התנהגותו התוקפנית כלפי האם, בפועל הוא לא עשה דבר ואין כל
20 שינוי בהתנהגותו.
21
22 ח. בכל הנוגע לטיפולים רגשיים לקטינים וכן טיפולים רפואיים, האב מערים קשיים רבים ואף נוקט
23 בתחבולות ומבטל אותם בשל שתלטנותו ורצונו שהכל יעשה בדרכו ללא התחשבות בקטינים.
24
25 ט. יישום המבחנים הנדרשים לצורך קביעת הסדר של משמורת משותפת, כגון: מסוגלות הורית
26 טובה, דומה או שווה של שני ההורים, רמה גבוהה של שיתוף פעולה בין ההורים, רצון הקטינים,
27 מעורבות רבה של שני ההורים בחיי ההורים, קשר טוב ותקין בין שני ההורים לבין כל אחד
28 מהילדים, מגורי ההורים בסמיכות ותפיסת הקטינים את שני הבתים כבתים מרכזיים בחייהם,
29 אינם מתקיימים במקרה דנן ועל כן יש לדחות הסדר זה וכן להורות על צמצום זמני השהות של
30 הקטינים עם האב שכן הסדרים אלו אינם מטיבים עמם.
31
32
33 33. מנגד, לטענת האב יש לקבוע הסדר של משמורת משותפת עם חלוקת זמנים שווה, ואלו נימוקיו:
34
35 א. בהתאם לתסקירים שהוגשו לבית המשפט הומלץ על מסגרת של משמורת משותפת ואחריות
36 הורית משותפת על הילדים. בפועל ובהמשך להמלצות התסקיר הגיעו הצדדים להסכמה שקיבלה
37 תוקף של החלטה לפיה יורחבו זמני השהות בסוף השבוע בו הקטינים לנים אצל האב כך שהאב
38 מחזירם ביום ראשון בבוקר למסגרת החינוכית. באותה העת בה גובשו ההסכמות האב נאלץ
39 להסכים לחלוקה לא שוויונית של זמני השהות.
40
41 ב. מאז הפירוד בין הצדדים, האם עושה כל שלאל ידה בכדי להסית את הקטינים כנגד האב וכדי
42 למדר אותו מכל דבר הקשור להתפתחותם, חינוכם ומצבם הבריאותי.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

- 1
2 ג. כן לטענת האב, האם יוצרת בכוונה פרובוקציות על מנת להכשיל את האב ומגישה לבית המשפט
3 בקשות סרק בטענות שקריות בכוונה להראות כי הסדר של משמורת משותפת מלאה ושוויונית
4 אינו הסדר ראוי עקב מערכת היחסים הרעועה בין הצדדים.
5
6 ד. כן האם ממדרת את האב מכל מידע חיוני הנוגע לילדים, ובמחדליה פוגעת בבריאותם של
7 הקטינים. בנוסף, האם רושמת את הקטינים לחוגים מבלי להתייעץ עם האב ומסרבת לתקשר עמו
8 בכל הנוגע לרישום הקטינים למוסדות החינוך והצהרונים בתחילת שנת הלימודים. גם כשהאם
9 טסה לחו"ל והקטינים אמורים לשהות עם האב, היא לא מדווחת לאב על המועד המדויק של
10 הטיסה בכדי שהילדים ישהו עמו אלא מעדיפה שיישארו בבית הוריה.
11
12 ה. הגם שהאב התריע פעמים רבות בפני פקידת הסעד על התנהגותה של האם, תלונותיו הושבו ריקם
13 תוך שפקידת הסעד מתעלמת מהפרובוקציות של האם. גם תשובותיה של פקידת הסעד בחקירתה
14 היו מגמתיות ומתחמקות ומבלי שנתנה כל נימוק מניח את הדעת מדוע חלוקת זמני השהות עם
15 הקטינים אינה שוויונית. פקידת הסעד הצניעה את ההיבטים הטובים והמיטיבים בהתנהגותו
16 ובהתנהלותו של האב מול הקטינים.
17
18 ו. מאז ומתמיד האב היה מעורב באופן קבוע ורצוף בכל הנוגע לגידול הקטינים ובכל המתרחש
19 בחייהם. האב הוא אב מסור ונאמן לילדיו וטובתם עומדת בראש סדר העדיפות שלו. האב הינו
20 מעורב בכל אספקט הנוגע לחייהם של הקטינים: גידולם, חינוכם, והטיפול בהם. הוא נמצא בקשר
21 רציף עם המורות, יצא לטיול שנתי עם הקטינה והגיע לאירועים בגן ובבית הספר.
22
23 ז. על כן, עותר האב לקבלת משמורת משותפת מלאה על הקטינים תוך שהוא מבקש חלוקת זמנים
24 שווה בינו לבין האם, כאשר המשמעות הפרקטית היא שהאב עותר לקבלת הקטינים עוד יום אחד
25 נוסף במשך שבועיים, הוא יום חמישי.

דיון והכרעה:

- 26
27
28 34. בנסיבות בהן לא עלה בידי הורי הקטין להגיע להסכמות בנוגע למשמורת ולחלוקת זמני השהות, מורה
29 הוראת סעיף 25 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962 (להלן: "חוק הכשרות"),
30 כדלהלן:
31 "לא באו ההורים לידי הסכם כאמור בסעיף 24, או שבאו לידי הסכם אך ההסכם לא בוצע,
32 רשאי בית המשפט לקבוע את העניינים האמורים בסעיף 24 כפי שייראה לו לטובת
33 הקטין..".
34 35. כידוע, השיקול הבלעדי המנחה את בית המשפט בהכרעה בסוגיית משמורת וזמני שהות הוא עקרון
35 טובת הילד. ביישומו של עקרון טובת הילד נדרש בית המשפט לשקול כל מקרה על פי נסיבותיו
36 ולהכריע ביחס לטובתו של הילד הספציפי אודותיו נסוב הדיון (ר' בג"ץ 5227/97 דויד נ' בית הדין
37 הרבני הגדול בירושלים, פ"ד נה (1) 453).
38

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

- 1 בהקשר זה יצוין, כי המונחים משמורת או הורה משמורן מתייחסים בעיקר ל-"החזקה פיזית", קרי מי
 2 שהקטין שוהה עימו מרבית הזמן, מבלי שיש בכך כדי לפגוע או לגרוע מהאפטרופסות של שני ההורים
 3 יחד על הקטין. בעמ"ש (ת"א) 49158-07-13 ע' ש' ב' נ' ק' ש' (פורסם במאגרים, 11.5.14), הובהר כי
 4 "אין במסירת המשמורת – ההחזקה הפיזית של הקטין לידי מי מההורים כדי לפגוע ו/או לגרוע
 5 מאפטרופסותו של ההורה שנקבעו לו "הסדרי ראייה" ומ"החובה והזכות" המוטלת גם עליו לדאוג
 6 לכל אותם עניינים הנתונים לאפטרופסותו. את זאת צריך לדעת גם ההורה שנקבע במחזיק בקטין
 7 וחובה עליו לכבד זאת".
 8
 9 כן משמורת משותפת משמעותה על פי רוב חלוקה שווה של זמני שהיית הקטין אצל כל אחד מן
 10 ההורים, אם כי לעיתים לעתים נעשה שימוש בביטוי זה גם כדי לתאר חלוקת זמנים שאינה מחצה על
 11 מחצה (בע"מ 919/15, 1709/15 פלוני נ' פלוני (פורסם במאגרים, 19.7.17), בפס' 3 לפסק דינו של כב'
 12 השופט ע. פוגלמן).
 13
 14 בתי המשפט נוטים כיום לפסוק משמורת משותפת כאשר מתקיימים התנאים המאפשרים זאת.
 15 הפסיקה שרטטה מספר תנאים הנחוצים לשם החלת הסדר של משמורת משותפת, וביניהם: (א)
 16 מסוגלות הורית טובה דומה או שווה שני ההורים; (ב) רמה גבוהה של שיתוף פעולה בין ההורים וטיב
 17 התקשורת ביניהם; (ג) רצון הילד; (ד) מעורבות רבה של שני ההורים בחיי הילדים; (ה) קיומו של קשר
 18 טוב ותקין בין שני ההורים לבין כל אחד מהילדים; (ו) מגורי ההורים בסמיכות זה לזו; (ז) תפיסת
 19 הילדים את שני הבתים כבתים מרכזיים בחייהם (ר' למשל עמ"ש (ת"א) 55785-02-12 ק.ש. נ' ע.ש.
 20 (פורסם במאגרים, 20.9.12)).
 21
 22 יצוין, כי הרשימה שפורטה לעיל אינה רשימה סגורה. יתר על כן, לא תמיד יינתן משקל זהה לכל אחד
 23 מהמבחנים ויש ותשובה חיובית למבחן אחד תטה את הכף לאימוץ ההסדר כמו גם להיפך.
 24
 25 כן יש להוסיף את השיקול של התנהגות הצדדים בעבר (ובעיקר לפני הסכסוך) ובהקשר זה הבחינו בתי
 26 המשפט לענייני משפחה בין ניסיון העבר הקרוב, היכול ללמד על ההתנהלות ההורית בתנאים של
 27 סכסוך; לבין ניסיון העבר הרחוק, המבהיר מי שימש כהורה המטפל העיקרי עובר לפרידה (בע"מ
 28 919/15 לעיל, בס' 136 לפסק דינו של כב' השופט ע. פוגלמן).
 29

מן הכלל אל הפרט, לענייננו:

א. העתירה למשמורת משותפת:

- 32 41. אקדים ואומר, כי לאחר שבחנתי ושקלתי היטב את טענות הצדדים והראיות אשר הובאו מטעמם,
 33 קראתי את כלל התסקירים לרבות התסקיר האחרון מיום 9.4.18 בקשר למצבם הרגשי של הקטינים
 34 וסיכום הפגישה של הקטינים עם פקידת הסעד שהוגש בחיסיון ביום 20.6.18 וכן את דו"ח יח"ס מיום
 35 5.6.19 וסיכום פגישה עם הקטינה שהוגש בחיסיון ביום 16.6.19 וכן לאחר חקירת פקידת הסעד
 36 והצדדים וכן בחינת מכלול השיקולים שהותוו בפסיקה לקביעת משמורת משותפת, נחה דעתי כי
 37 בנסיבות העניין לא מתקיימים התנאים לקיומה של משמורת משותפת, ואפרט;

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

התסקירים שהוגשו וחקירת פקידת הסעד :

- 1
- 2 42. בענייננו הוגשו תסקירים מיום 5.3.17 ומיום 1.6.17 כאשר בשני התסקירים המליצה פקידת הסעד כי
3 המשמורת על הקטינים תהא משותפת ואחריות הורית משותפת כאשר הקטינים ישהו עם האב פעמיים
4 באמצע השבוע מתום המסגרת החינוכית ועד להשבתם למחרת וכן בכל סוף שבוע לסירוגין מתום
5 המסגרת החינוכית ביום שישי ועד להשבתם ביום ראשון. תסקירים אלו הוגשו בתחילת ההליכים
6 המשפטיים בין הצדדים, קרי לפני כשנתיים וחצי. כך, במסגרת התסקיר הראשון שהוגש ביום 5.3.17
7 כתבה פקידת הסעד :
- 8
- 9 " ... אנו פוגשים את ההורים בעיצומו של משבר אישי, זוגי ומשפחתי, לאחר תקופה ארוכה
10 בה נהלו מאבק על זמני שהות, אשר פגע בילדים ואף פגע בהורים והגביר את חוסר האמון
11 ביניהם.
12 בעזרת התערבות ביהמ"ש, ההורים והילדים מקיימים במחצית השנה האחרונה זמני שהות
13 נרחבים. התרשמתי כי שני ההורים ברי מסוגלות הורית טובה, אוהבים את ילדיהם, דואגים
14 להם ולשניהם ההבנה כי הילדים זקוקים לקשר יציב ומשמעותי עם כל אחד מהם. יחד עם
15 זאת, התרשמתי כי ג' נותר פגוע מבחירתה של ל' להיפרד ולדבריו מהתנהגותה כלפיו במהלך
16 הליך הפרידה. בשל כך, הוא מתנגד לקיים עם ל' תקשורת מילולית ומוכן לתקשר עמה רק
17 באמצעות הודעות ומיילים ואינו מוכן לקיים עמה תקשורת ושיתוף פעולה בטיפול בילדים.
18 כמו כן, התרשמתי כי הוא אינו מאפשר לילדים מספיק חופש בקיום קשר עם אמם בעת
19 ששהים עמו.
20 אני ממליצה על קיום משמורת משותפת המשקפת את המצב המתקיים כיום בו לילדים יש
21 שני בתים קרובים, בשניהם הם שוהים באופן נרחב. משמורת משותפת, מעבירה להורים
22 מסר כי טובת הילדים הינה ליהנות מקשר משמעותי ויציב עם שני ההורים. כמו כן, היא
23 מגדירה את שני ההורים כשווים, דבר שיכול להפחית את הקונפליקט ואת המאבק על
24 הזהות ההורית ומקום ההורים בחיי הילדים.
25 מאחר וג' מתנגד להמלצותינו כי לא יתקיימו זמני שהות אחת לשבועיים בימי חמישי, הוא
26 לא נתן את עמדתו לשינוי זמני שהות לימים ראשון ורביעי. לאור זאת, בהמלצות פרטנו את
27 שתי האפשרויות לזמני שהות באמצע השבוע.
28 אני רוצה להאמין ומאחלת להורים ולילדים, כי הזמן שיחלוף, יאפשר להורים לנהל תקשורת
29 נרחבת, לקיים הורות משותפת טובה יותר עבור הילדים ולהעניק לילדים את המרחב
30 הפסיכולוגי לקיים קשר קרוב עם שני ההורים".
31
- 32 43. ואילו בתסקיר המשלים מיום 1.6.17 אשר התייחס לבקשת האב להרחיב את זמני שהות עמו, נכתב :
- 33 "בשלושת החודשים האחרונים לא חל שינוי בתקשורת בין ההורים ובחוויה שלהם האחד
34 מהשני, שני ההורים מרגישים כי ההורה השני פועל מתוך רצון לנקמה ומשתמש לשם כך
35 בילדים.
36 ל' מבקשת לקיים עם ג' שיח בנוגע לילדים, אך ג' מתנגד לקיים תקשורת מילולית עם ל'
37 פרט להודעות ומיילים ואף טוען כי לא יהיה מוכן לכך גם בעתיד.
38 חוסר התקשורת בין ההורים, חוסר הוודאות של הילדים בנוגע לעניינים השונים, המתח
39 והעוינות בין ההורים, פוגע בילדים.
40 לאור חוסר התקשורת בין ההורים ועל מנת שצרכיהם של הילדים לא יפגעו ומאחר ופנייה
41 לביהמ"ש עלולה לקחת זמן רב ולהעצים את הקונפליקט בין ההורים, מבוקש כי בימה"ש

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

1 ישקול למנות גורם מקצועי, אליו ההורים יפנו כאשר אין הסכמה בנוגע לענייני חינוך כגון
2 קייטנות, חוגים או ענייני טיפול ובריאות כגון טיפול רגשי, טיפולי שיניים והוא יכריע
3 בעניין.

4 לעניין זמני השהות, אני חוזרת על המלצתי לגבי זמני השהות מהתסקיר מיום 5.3.17:
5 "איננו חושבים כי משמורת הורית משותפת מחייבת חלוקת זמנים שווה של הילדים עם
6 הוריהם. חלוקת הזמנים צריכה לשקף את טובת הילדים הן לקשר משמעותי עם ההורים והן
7 לקיום שגרת חיים מיטיבה עבור הילדים. אנו חושבים כי קיום זמני שהות עם ההורים
8 לסירוגין בימי חמישי, אמנם תאפשר לילדים לשהות באופן שווה עם שני ההורים, אך יכולה
9 להקשות בקיום שגרת היומיום. הן הילדים והן ההורים, מארגנים את סדר השבוע בהתאם
10 לזמני הזהות, כך ניתן לקבוע חוגים, הילדים יכולים לקבוע עם חברים פעילויות שונות,
11 כאשר ישנם ימים קבועים בהם שוהים אצל כל אחד מההורים.
12 להתרשמותנו במקרה הזה, הצורך לחלוקת זמנים שווה הינו צורך של ג' ולא צורך של
13 הילדים".
14

15 כפי ניתן לראות, במסגרת התסקירים אשר הוגשו בתחילת הדרך הומלץ על הסדר של משמורת .44
16 משותפת ואחריות הורית משותפת. המלצה זו היתה בין היתר פועל יוצא של הסכמות הצדדים בדיון
17 ביום 18.7.16 לקיום זמני שהות נרחבים של הקטינים עם ההורים בהסכמה. כן ניתן לראות כי ההסדר
18 של המשמורת המשותפת הומלץ מתוך תקווה שהדבר ימנע קונפליקט בין הצדדים. אולם, עוד בתחילת
19 הדרך, התריעה פקידת הסעד על כך שחוסר התקשורת בין הצדדים וכן המתח והעוינות בין ההורים
20 פוגע בקטינים ועל כן המליצה פקידת הסעד על הפניית האב לקבלת עזרה מקצועית טיפולית והמשך
21 הדרכה הורית לאם ובתסקיר השני אף הומלץ לשקול מינוי גורם מקצועי בעל סמכות הכרעה.
22

23 בחלוף כשנתיים וחצי ממועד פתיחת ההליכים המשפטיים, הוגש ביום 9.4.18 תסקיר נוסף אשר .45
24 התייחס בין היתר לבחינת מצבם של הקטינים והצורך במתן טיפול רגשי. במסגרת תסקיר זה הועלו
25 התלבטויות וספקות ממשיים בנוגע לטובתם של הקטינים לקיים זמני שהות נרחבים אצל האב. כך,
26 נכתב בהערכה המסכמת של פקידת הסעד:
27

28 "לצערי, למרות שנתנו החלטות לעניין המשמורת וזמני השהות ולמרות תקוותנו
29 שהקונפליקט והמתח בין ההורים יפחת, הילדים ממשיכים להיות חשופים לקונפליקט
30 הגבוה בין ההורים, למתח ביניהם, לעוינות בעיקר של ג' כלפי ל', לחוסר התקשורת בין
31 ההורים ולחוסר שיתוף הפעולה בטיפול בילדים. מצב זה נמשך כבר מעל לשנתיים ומעמיד
32 את הקטינים בסיכון רב, לפגיעה רגשית ותפקודית.

33 כאמור, בפגישתי עם הילדים בחודש דצמבר 2017, הילדים בטאו מצוקה רבה מהתנהגותו
34 של אביהם בעת ששוהים עמו. התרשמתי מכך שדברי הילדים אותנטיים ואינם נאמרים
35 מפיה של אמם.

36 בפגישתי עמם לפני כשלושה שבועות, תארו שיש שיפור עם אביהם ויותר שקט ורגוע אצלו.
37 עם זאת, להתרשמותי, רגשותיו השליליים של ג' כלפי ל', מועברים לילדים גם ללא מילים.
38 בביתו הם נמנעים מלשוחח עם אמם ומלהזכיר אותה. בנוסף, להתרשמותי, בשל עוינותו
39 הרבה של ג' כלפי ל', הוא פועל לעתים ממוקם של מאבק בל' מבלי לראות את טובת הילדים,
40 או את הנזק שנגרם להם.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

1 עוד להתרשמותי, בביתה של ל' ישנה אווירה יותר רגועה ובטוחה. היא מאפשרת לילדים את
 2 החופש לקשר עם אביהם ומוכנה לקיים עמו תקשורת בנוגע לעניינם.
 3 בפגישות עם ג', הוא העלה טענות לכך של' אינה מתקשרת עמו ומעבירה את המסרים אליו
 4 דרך ל'. אכן טובת הילדים כי ההורים יתקשרו ביניהם ולא דרך הילדים, אך ניתן להבין את
 5 הקושי של ל' לתקשורת עם ג', כאשר הודעותיה אליה לעתים, אלימות, בוטות ופוגעניות.
 6 הימשכותו המצב כפי שמתואר, חוסר התקשורת בין ההורים, המתח והעוינות, אי ההסכמה
 7 בין ההורים בנוגע לעניינים הקשורים בילדים כגון רישום לחוגים, צהרון, אבחונים, טיפול
 8 רכשי, פוגעים בנפש הילדים ועלולים בעתיד אף לפגוע בתפקודם.
 9 לאור המתואר, התלבטנו האם להשאיר את זמני השהות כפי שמתקיימים כיום או לצמצם
 10 את זמני השהות של הילדים עם אביהם. אין לנו ספק כי ג' אוהב את ילדיו והם אותו, הינו
 11 הורה משמעותי עבורם, מעורב בחייהם, דואג להם ומספק את הצרכים הפיזיים שלהם. יחד
 12 עם זאת, אנו מתרשמים כי בביתו של ג' הילדים חווים לעתים מתח ותוקפנות ובנוסף בעת
 13 ששהים עמו, אין להם את החופש לקיים קשר עם אמם.
 14 בשלב זה החלטנו שלא להמליץ על שינוי בזמני השהות, מתוך חשש כי שינוי יסלים את
 15 המצב ועלול לגרום ללחץ ומתח רב יותר לג' שבסופו של דבר ישפיע גם על הילדים. עם זאת,
 16 לאור המתואר, מומלץ כי ג' יפנה לקבלת טיפול רגשי לצורך עיבוד הפרידה מל' ופיתוח
 17 שליטה לגבי התנהגותו התוקפנית כלפי ל' וילדים.
 18 לענין הטיפול הרגשי לילדים, מהפגישות עם ל', התרשמתי כי היא חווה מצוקה סביב
 19 הקונפליקט בין ההורים וסביב הקשר עם אביה, זקוקה לעזרה ויכולה להיתרם מטיפול
 20 רגשי. לגבי ע', ישנה המלצה של פסיכיאטרית לטיפול פסיכולוגי".

21
 22 46. יצוין, כי ביום 20.6.18 נחקרה פקידת הסעד ארוכות על תסקירה. אומר כבר עתה כי מרבית חקירתה
 23 של פקידת הסעד התמקדה בעתירת האב להרחבת זמני השהות שלו עם הקטינים בימי חמישי לצורך
 24 השוואת זמני השהות בין ההורים מבלי שנדונה המלצה בדבר המשמורת המשותפת. כן כשנשאלה
 25 פקידת הסעד על המלצה בתסקיר הראשון מיום 5.3.17 לפיה: "ההורים יקיימו משמורת משותפת
 26 ואחריות משותפת על ההורים", ענתה: "שאני הכרתי את ההורים זמני השהות שהתקיימו כבר היו
 27 זמני שהות נרחבים לשני ההורים. כל מה שהוסף מבחינת זמני השהות זה היה לילה נוסף
 28 במוצ"ש...". ללמדך, כי במניין שיקוליה בהמלצה על משמורת משותפת היתה העובדה כי הצדדים כבר
 29 קיימו בפועל זמני שהות נרחבים עם הקטינים בהסכמה ביניהם.
 30

31 47. כידוע, בפסיקת בית המשפט מקובל כי ככלל יאמץ בית המשפט את המלצות המומחים שמונו על ידו
 32 "...אלא אם כן קיימים טעמים נכבדים ובעלי משקל ממש, המצדיקים סטיה מאותה המלצה" (רע"א
 33 4575/00 פלוגית נ' אלמוני, פ"ד נה (2) 331, 332). יפים לעניין זה דבריה של כב' השופטת ארבל בבע"מ
 34 27/06 פלוגי נ' פלוגי (פורסם בנבו), פסקה 15:
 35

36 "משהוגשה לבית המשפט חוות דעת מומחה שמונה על ידו, מה משקל יראה לתת לחוות
 37 הדעת ולהמלצת המומחים? בפסיקת בית משפט זה מקובל כי ככלל יאמץ בית המשפט את
 38 המלצת המומחים שמונו על ידו, "... אלא אם כן קיימים טעמים נכבדים ובעלי משקל
 39 ממש, המצדיקים סטיה מאותה המלצה" ... בעניין זה נזכור ונזכיר, כי המומחים הינם ברי
 40 הסמכה באשר לקביעת טובתו של הילד במישור הרפואי, הפסיכולוגי, או בכל תחום אחר
 41 לגביו מונו. הם בעלי הכלים, הניסיון והמומחיות המקצועיים. יחד עם זאת, הגם שככלל,

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

1 מטבע הדברים, יינתן במסגרת הבחינה השיפוטית משקל רב ביותר לעמדתם של מומחים
 2 מקצועיים, הרי ההכרעה השיפוטית מתחת ידו של השופט היא יוצאת, לא מתחת ידו של
 3 המומחה המקצועי. כבכל תחום בו מתבקשת חוות דעת מומחה, אין בית המשפט משמש
 4 "חותמת גומי" לעמדת המומחה המקצועי, אין הוא רואה בה עובדה מוגמרת אלא המלצה
 5 אשר ככלל יש ליתן לה משקל רב ביותר, אך לא מכריע. האחריות בקבלת ההכרעה מוטלת
 6 אפוא כולה על כתפי בית המשפט ואין הוא חולק בנטל האחריות עם כל מומחה או מומחים
 7 מקצועיים, יהיו אלה רבים ככל שיהיו. לפיכך, משהונחה בפני בית המשפט חוות דעת
 8 מומחה, וגם אם תהא זו נחרצת, ברורה וחד משמעית, אין בית המשפט פטור מהפעלת
 9 שיקול דעת שיפוטי עצמאי בגיבוש הכרעתו. אכן, בתחום רגיש, עדין ומורכב זה נדרש בית
 10 המשפט לגבש הכרעה עצמאית, תוך שהוא נעזר בחוות דעת הגורמים המקצועיים שמונו על
 11 ידי בית המשפט, בראיות נוספות אשר הובאו בפניו ואשר את המשקל שיש ליתן להן הוא
 12 בוחן, באמות המידה שהתווה המחוקק, בפסיקת בתי המשפט, ואולי יותר מכל – תוך שהוא
 13 מדריך עצמו בניסיון החיים, בשכל ישר, וברגישות ובהבנה למצבו המורכב של כל אחד מן
 14 המעורבים בעניינים אלה. סיכומה של נקודה זו, האחריות הכבדה המוטלת על כתפי בית
 15 המשפט מחייבת אותו לבחון את חוות הדעת לגופה ואין הוא מסיים מלאכתו בעיון בחוות
 16 הדעת ובקבלת המלצת המומחים".

18 במקרה דנן, התרשמתי כי חרף טענותיה הנוקבות של פקידת הסעד כלפי התנהלותו הבעייתית של האב
 19 ובעניינים שונים שעומדים בלב ההמלצה הראשונית לקיום הורות משותפת, לא נעשתה בחלוף השנים
 20 בחינה מחודשת של המלצה זו וכי במקרה דנן הסדר של משמורת משותפת אינו עומד בקנה אחד עם
 21 טובת הקטינים ועם מכלול השיקולים שהותוו בפסיקה לקביעת משמורת משותפת על הקטינים ועל כן
 22 מתקיים "על הנייר" בלבד מבלי שיש בו תוכן ממשי, כמפורט להלן.

מסוגלות הורית טובה או דומה של שני ההורים :

25 אמנם, במסגרת התסקיר הראשון התרשמה פקידת הסעד כי "שני ההורים הם בעלי מסוגלות הורית
 26 טובה, אוהבים את ילדיהם ודואגים להם". בחקירתה הסבירה כי יש בקביעה זו ולנוכח זמני השהות
 27 הרחבים שהוסכמו בין הצדדים באותה העת משום "אמירה של ההורים למה הם מסוגלים ומה כל
 28 אחד מהם חושב על ההורות של השני" (עמ' 21, ש' 5). עם זאת, התרשמתי כי קביעה זו של פקידת
 29 הסעד לא באה לידי ביטוי בהתנהלות האב במהלך ההליכים המשפטיים, ואפרט:

31 אחד מהקריטריונים של מסוגלות הורית טובה היא שמירת מקומו של ההורה השני ואפשרות לתת
 32 להורה השני מקום ראוי ומכבד בעיני הקטינים. בענייננו, עולה בבירור כי האב מבטל את דמותה של
 33 האם ואף אוסר על הקטינים להזכיר את שמה בביתו (עמ' 26, ש' 2-3). כשנשאלה פקידת הסעד על כך,
 34 השיבה: "ההתרשמות שלי וההתרשמות שלי מהפגישות עם הילדים והפגישות עם ההורים – ואני
 35 רואה גם את חילופי המיילים בין ההורים והדברים שג' אומר שהילדים לא יזכירו את אימא בבית
 36 שלו. לילדים אין חופש בבית שלו לדבר בצורה חופשית על אימא שלהם או לדבר עם אימא שלהם.
 37 אני התרשמתי שאצל ל' יש את החופש כן לשוחח על האב בפניה. התרשמתי מזה גם שהייתי בביקור
 38 הבית הראשון בתחילת הדרך ושהילדים יכלו לדבר בצורה חופשית על אבא ועל הקשר שלהם איתו. גם
 39 בפגישות שערכתי עם הילדים הם סיפרו שהם יכולים לדבר על אבא עם האימא ומותר לדבר

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

- 1 והתגובות שלה מאשרות להם לדבר עליו" (ר' עמ' 19 לפרוטוקול 20.6.18, ש' 19-26) וכן: "הילדים
2 אמרו לי שאסור להם לדבר על אימא אצל אבא. ברגע שנותנים עונש לילד שלוקחים ממנו את הטלפון
3 אז מונעים ממנו קשר אם ההורה השני. יש עוד דוגמאות אבל מפאת כבודם של הילדים אני לא אעלה.
4 אני אשמח לספר לבית המשפט אבל לא רוצה להעלות פה" (עמ' 22, ש' 26-28). יצוין, כי גם מסיכום
5 הפגישה של הקטינים עם פקידת הסעד (שהוגש ביום 20.6.18 בחיסיון) נמצא תימוכין לאמור לעיל.
6
7 51. כן העידה האם כי כשפגשה את הקטינים מספר פעמים ברחוב בנוכחות האב, האב לא אפשר לילדים
8 לחבק ולנשק אותה ואף הילדים אמרו לאם כי בעת שהם שוהים עם האב שלא תתקרב אליהם (עמ' 38,
9 ש' 6-2). לטענת האב, האם מייצרת פרובוקציות על בסיס יומיומי ואף כתב לה מספר הודעות לחדול
10 מכך, אולם האב לא הציג הודעות אלו ולא הוכיח את טענותיו (עמ' 48, ש' 1-21). כך או כך, גם אם
11 לשיטת האב האם מייצרת פרובוקציות מדובר בהתנהלות חמורה ובלתי סבירה אשר מייצרת עוינות
12 ומתח רב מבחינת הילדים ופוגעת בתחושת הביטחון והחופש הבסיסי שלהם להרגיש ולבטא את
13 תחושותיהם באופן עצמאי כלפי ההורה השני.
14
15 52. משכך, בהיבט זה של כיבוד ושמירת מקומו של ההורה האחר בחייהם של הקטינים, התנהגות האב
16 לוקה בחסר משמעותי ויש בה כדי לפגום במסוגלותו לקיים משמורת משותפת.
17
18 מעורבות משמעותית של כל אחד מההורים בחיי הילדים:
19
20 53. במקרה דנן, שני ההורים מעורבים בחייהם של הקטינים. גם על פי התרשמות פקידת הסעד האב "רוצה
21 להיות אב טוב, מייטיב ומעורב בחיי ילדיו" ואף ציינה לשבח את הביקור בבית האב (עמ' 30, ש' 11).
22
23 54. עם זאת, התרשמותה של פקידת הסעד היתה גם כי האב לא לוקח אחריות על התנהגותו התוקפנית הן
24 כלפי האם והן כלפי הקטינים אשר פוגעת בקטינים ויוצרת אצלם מתח ומצוקה וכי חרף המלצות
25 שניתנו עוד בתחילת הדרך להפניית האב לטיפול רגשי הוא אינו מפנים את חומרת מעשיו והשלכותיהם
26 על הקטינים ואינו מביע כל נכונות לשנות את התנהגותו.
27
28 55. כן התרשמתי כי דווקא בגלל רצונו של האב להיות מעורב בחיי הקטינים נוצר שיח וזכני ותוקפני
29 בעניינים שונים אשר פוגעים בטובתם של הקטינים ומייצרים מתח רב. כך, למשל, התנהגות האב בנוגע
30 לביטול התור שנקבע לקטינה בבית חולים וולפסון באופן חד צדדי היתה בעייתית. מדובר בתור שנקבע
31 חודשים רבים מראש אולם ברגע האחרון האב דחה באופן חד צדדי את התור לחודשים רבים תוך
32 התעלמות מטובת הקטינה וכל זאת משום שלדבריו האם לא עדכנה אותו (הגם שצורפה הודעת מייל
33 שנשלחה לאב מיום 28.4.19). כך, גם בנוגע להסעת הקטינה לי לחוג בעת שהיא שוהה אצל אביה, דבר
34 שיצר עבורה מתח רב והביא למצוקה, ועוד.
35
36 56. כן התרשמתי כי האב נוטה למזער את הקשיים והמצוקות של הקטינים. כך, למשל, חרף ההמלצה כי
37 הקטין יפנה לטיפול רגשי סבר האב כי "יש לקטין בעיה קטנה של תינוקיות" וכי אין הוא זקוק
38 לטיפול רגשי ולדבריו האם מנסה להציג כאילו יש לו בעיות חמורות. כך, גם בקשר לקטינה לדבריו היא
"ילדה מתפקדת, טוב, היא משהו אחר, ילדה חזקה ומבינה בדברים" אולם אמירות אלו אינן עומדות
בקנה אחד עם המלצת פקידת הסעד להפניית הקטינה לטיפול רגשי ועם התרשמות גורמי הטיפול

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

- 1 ביחידת הסיוע (ר' בקשה מס' 8, תלה"מ 17548-08-15). ברי, כי ניתן היה למנוע הליך משפטי ארוך
2 ומיותר בעניינים אלו ככל שהאב היה משתף פעולה עם גורמי הטיפול וההמלצות שניתנו.
3
4 בנוסף, בהעדר תקשורת מילולית בין ההורים בעטיו של האב, קיים קושי רב בהעברת מידע מהותי .57
5 וטכני בעניינים של הקטינים וחלק מהתקשורת לרבות בנוגע לקביעת תורים לרופאים ועניינים רפואיים
6 אחרים נעשית דרך פקידת הסעד. התנהלות זו מקשה, מסרבלת ומייצרת מתח רב בין ההורים אשר
7 פוגע בקטינים. האב מבחינתו אינו מוכן לשנות את דרכו ולדבריו אינו מתכוון לעולם לקיים תקשורת
8 עם האם (ר' עדות פקידת הסעד, בעמ' 23, ש' 28).
- 9 קיומו של קשר תקין בין כל אחד מההורים לבין הקטינים:
- 10 .58 אין ספק כי הקשר בין האב לקטינים הוא ברובו תקין, אולם בשל התנהלות האב לביטול מעמדה של
11 האם מחיי הקטינים, התקשורת האלימה כלפי האם והתנהגותו התוקפנית כלפי האם והקטינים
12 בעיקר במצבים של כעס, יש בכך כדי לפגוע בתחושת הביטחון של הקטינים וביכולתם להתנהל
13 בנוכחותו בחופשיות. לא בכדי המליצה פקידת הסעד לאב לפנות לטיפול רגשי לצורך פיתוח שליטה
14 לגבי התנהגותו התוקפנית כלפי האם והקטינים ואף בדעתי לחייב את האב בכך, כפי שיפורט להן.
- 15 מקום מגורים סמוך ותפיסת הקטינים את שני הבתים כבתים מרכזיים בחייהם:
- 16 .59 במקרה דנן, אמנם הצדדים מתגוררים בסמיכות מקום ולכאורה קיימים תנאים פיזיים לקיום
17 המשמורת המשותפת. עם זאת, במסגרת פרמטר זה יש לבחון גם את תפיסת הקטינים את שני הבתים
18 כבתים מרכזיים בחייהם. בענייננו, חרף שהיית הקטינים בבית האב פרק זמן ניכר לא מצאתי כי בשני
19 הבתים קיימת אותה תחושה של ביטחון ומוגנות כנדרש לקיום משמורת משותפת. גם פקידת הסעד
20 התרשמה מכך, וענתה: "שהילדים נמצאים במקום שבו הם חשים מתח, שהילדים נמצאים כמעט
21 מחצית הזמן במקום שבו אין להם חופש לתקשורת עם אימא שלהם או אפילו לדבר על אימא שלהם
22 – אז כן, זה לא מקום אידיאלי להיות בו" (עמ' 25, ש' 14-12) וכן: "שאני לוקחת את הדברים ושמה על
23 המאזניים ההתרשמות שלי שבבית של ל' יותר נעים ויותר בטוח וגם אמרתי את זה לג'. ואני צריכה
24 לבחור איפה הילדים יהיו יותר אז זה בבית של ל' כי האווירה והתחושה שם יותר טובה לילדים" (עמ'
25 31, ש' 9-7), ויש בכך כדי להוות שיקול כנגד הסדר משמורת משותפת.
- 26 יחסי הצדדים, רמת שיתוף הפעולה ביניהם וטיב התקשורת:
- 27 .60 במקרה דנן, נחשפתי לשיח בוטה, אלים ומשפיל של האב כלפי האם אשר חורג מכל אמת מידה של
28 התנהלות סבירה ונורמטיבית בין בני אדם כל שכן הורים לילדים. האם צירפה הודעות מהן עולה כי
29 האב מתבטא בקללות, גידופים ואמירות קשות כלפיה, אשר הדעת אינה סובלת, ואפרט.
30
31 .61 כך, למשל, כשהאם מבקשת מהאם לרדת לקחת את הקטין, הוא משיב לה: "תרדי את יא
32 מטומטמת"; כשהאם כותבת לאב כי "האחריות לקחת את הקטינה מש' שלך", הוא משיב: "סתמי
33 את הגיורה שלך יא לכלוך קטן"; כשהאם אומרת לאב שהקטינה תרד למטה כי יש לה חוג, הוא משיב
34 לה: "שאחותך השרמוטה תצא מהבניין שלי"; כשהאם שואלת "איפה הקטין?", הוא משיב לה:
35 "בקייטנה. כאילו שלא ידעת חתיכת נעל". כשהאם שולחת לאב הודעת מייל שהיא צריכה לטוס מחר

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

- 1 לצרכי עבודה, הוא משיב לה: "יש מצב שלא תחזרי?"; כשהאם פונה לאב בנוגע לתשלום לחוג, הוא
2 משיב לה: "חפירני תפסיק לחפור. תמצא לך בור. תקבלי תשובה אחרי שאבדוק"; כשהאם שואלת את
3 האב, "איפה הטופס החתום" הוא משיב לה בצרור של השפלות וביטויים עולבים וחותרים "וכמה אני
4 שמח שהתגרשתי ממך, את פשוט מגעילה אותי", "חתיכת שרמוטה מסריחה ושקרנית" ועוד (ת/1-
5 ת/7).
- 6
7 כן מתוך הדוגמאות שהגיעו לידיה של פקידת הסעד ופורטו בתסקיר מיום 9.4.18 עולה כי ביום
8 23.12.17 שלח האב לאם מייל עם העתק לפקידת הסעד לאחר שלטענתו בעת שאחותה של האם לקחה
9 את הילדים לפסטיגל, הקטין עשה פיפי במכנסיים ונאלץ לטענתו לשבת שלוש שעות בפסטיגל כשהוא
10 "ספוג בשתן, כשהוא מסריח, מושפל ועצוב". בתשובה לכך, ענתה האם כי הקטין אכן עשה פיפי
11 במכנסיו, אך אחותה שטפה ונגבה אותו, ואף טענה כי הילדים מאוד נהנו ואפילו בקשו לישון אצל
12 אחותה כשחזרו מהפסטיגל. במענה לכך כתב לה האב: "נראה לך הגיוני שע' ישב כל הפסטיגל עם
13 בגדים ספוגים בשתן כי אחותך חולת נפש, הנפקנית לא מתפקדת .. תעשי טובה לאנושות ותפסיקי
14 לדחות את התחת הגדול שלך לעניינים שלי...". כך ולא אחרת (!).
15
- 16 גם פקידת הסעד התייחסה להתנהלות זו בחקירתה, והעידה: "להתנסח בסגנון שהוא מתנסח, רוב
17 האנשים לא מתנסחים בצורה כזו גם בשעת כעס, ואנשים שמתנסחים ככה, עדיף שילכו לטיפול.
18 ההתבטאויות שלו לא מקובלות ולא מאפשרות גם תקשורת מילולית. אני במקום ל' לא בטוחה
19 שהייתי כותבת לו הודעות, כי הייתי חושבת שלוש פעמים אם כדאי לי לכתוב הודעה ואז לקבל אח"כ
20 תשובה מילולית כזו. אם התקשורת ביניהם ממשיכה ככה, אני מפה למרות כל מה שהוא חווה, שהוא
21 יצליח להתנהל אחרת ואם הוא לא מצליח, הייתי מציעה לו ללכת ולטפל בעצמו גם המלצתי את זה.
22 הילדים חווים את זה גם. אם בן אדם מתנהל ככה אז אני מניחה שהוא מתנהל ככה גם בשעת כעס
23 שדברים מכעיסים אותו אבל זאת השערה שלי" (עמ' 24, ש' 16-24).
24
- 25 בנסיבות אלו, במצב הדברים שבו התקשורת בין הצדדים היא כה עוינת ואלימה בעטיו של האב מבלי
26 שנעשה כל ניסיון ולו מינימלי מבחינתו לשנות התנהלות זו לאורך השנים הרבות, אין ולא ניתן לקיים
27 הסדר של משמורת משותפת ונראה כי מדובר בהסדר "על הנייר" שהינו ריק מכל תוכן.
28
29
- שיקולים נוספים:
- 30 הרעה במצבם של הקטינים - פקידת הסעד העידה כי נפגשה עם הקטינים בחודש דצמבר 2017 וכן
31 בחודש מרץ 2018 וכי התרשמה כי הילדים נמצאים במצוקה רבה ובמתח. כשנשאלה פקידת הסעד
32 האם הילדים חווים פחד, השיבה: "כן, בעת כעס הם אמרו לי שהם חוששים. זו חוויה לא נעימה. אני
33 אגיד שאני לא מצטטת את כל מה שהילדים אומרים כי הילדים בסוף חוזרים לבית של ההורים
34 שלהם ואני לא רוצה להעמיד אותם במצב שההורים ידעו מה הם חושבים. אני שואלת אותם מה אני
35 יכולה לכתוב ואני אומרת לילדים שההורים יכולים לראות את מה שאני כותבת... " (עמ' 22, ש' 1-4);
36 וכן בהתאם להחלטת בית המשפט צורף סיכום מהפגישות של פקידת הסעד עם הקטינים מהימים
37 22.2.17 ו-18.12.17, מהם עולה כי הקטינים חווים את עוצמת הקונפליקט בין ההורים ובפרט הבת ל'

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

- 1 אשר מצויה בטווח בין הוריה. כן מהאמור בסיכום עולה כי יש תימוכין לעדותה של פקידת הסעד לכך
2 שהקטינים מצויים במצוקה רגשית ואף חווים לעיתים חשש ופחד בבית האב.
3
4 .66 לכל זאת יש לצרף גם את התרשמות יחידת הסיוע במסגרת הפגישה שנערכה לקטינה שלאחריה הומלץ
5 על אבחון פסיכודיאגנוסטי. כאמור, בהחלטתי מיום 22.7.19 נעתרתי לבקשת האם להפניית הקטינה
6 לביצוע האבחון כאמור, וזאת לאחר שהתרשמתי כי קיים פער בין התפקוד החיובי של הקטינה כלפי
7 חוץ לבין עולמה הפנימי וכן קשיים רגשיים אשר יכולים לבוא לידי מענה ו/או פתרון באמצעות עריכת
8 אבחון מתאים וכן שיקולים נוספים, כמפורט בהחלטה. כך, שהמחשבה הראשונית של פקידת הסעד
9 בתסקירים הראשון והשני לכך שהסדר של משמורת משותפת יביא גם לרגיעה ושיפור במצבם של
10 הקטינים, לא מתקיימת במקרה דנן.
11
12 .67 העדר שיתוף פעולה של האב עם ההמלצות הטיפוליות - כבר בתחילת הדרך הומלץ לאב לפנות לקבלת
13 טיפול רגשי לעיבוד הפרידה וכן שליטה בהתנהגותו התוקפנית, אולם לא נעשה דבר. כן מחקירת פקידת
14 הסעד עלה כי האב לא משתף פעולה עם שירותי הרווחה וכן עם ההמלצות בנוגע להפניית הקטינים
15 לטיפול רגשי. האב ממזער את הבעיות של הקטינים ולא לוקח אחריות על מעשיו, ומבחינתו הכל
16 מתנהל כשורה. יצוין, כי גם במהלך חקירת פקידת הסעד וכן במהלך חקירתו של האב בבית המשפט
17 עלה כי האב אינו רואה את הכשלים בהתנהגותו ואינו מפנים את חומרת התנהלותו. לאורך חקירתה
18 פקידת הסעד חזרה והדגישה את החשיבות בכך שהאב ישתלב בהליך טיפולי. לדבריה, האב צריך
19 לקחת אחריות על החלק שלו וצריך לטפל בעצמו. כן העידה פקידת הסעד כי ככל שהאב לא יעשה כן
20 החשש שעלה ביחס לקטינים ילך ויגבר והקטינים ימשיכו להיות במצוקה.
21
22 .68 חלופ הזמן ובהעדר כל שינוי בעוצמת הקונפליקט ו/או בתקשורת בין הצדדים – במקרה דנן, פרק הזמן
23 הארוך שבו מתנהלים ההליכים המשפטיים ללא כל שינוי בעוצמת הקונפליקט ו/או בתקשורת בין
24 ההורים מהווה שיקול לחוסר האפשרות לקיים הסדר של משמורת משותפת. יתר על כן, בתקופת
25 ההליכים המשפטיים נראה כי הקונפליקט בין הצדדים רק הלך והתעצם וככל שהקטינים גדלים
26 ובתאמה גם צרכיהם נוצר חיכוך גדול יותר אשר פוגע בתחושת הביטחון והיציבות של הקטינים.
27 כשנשאלה על כך פקידת הסעד, השיבה: "...**הרבה פעמים בתוך תהליך הגירושין, יש הסלמה בדברים**
28 **ואז אנשים מגישים תלונות במשטרה. אני גם לוקחת בחשבון שגירושין מוגדרים כאבל מדרגה**
29 **ראשונה. אני נותנת קרדיט להורים פה, אבל בתקופה הראשונה עלולים אולי לא להצליח לראות את**
30 **הצרכים של הילדים, אבל עבר מספיק זמן שהיה מצופה שההורים היו מתנהגים אחרת. בשיחות עם**
31 **ההורים, מתחילת הדרך, ל' אמרה לי שהיא הייתה מוכנה לקיים שיח עם ג' סביב צרכי הילדים, וג'**
32 **אומר שהוא לא לעולם לא יקיים איתה תקשורת או אפילו שהוא לא מסכים להיות איתה ביחד**
33 **במסיבה עם הילדים"** (עמ' 23, שי' 22-29). יצוין, כי גם הבקשה האחרונה שהוגשה בעניינה של הקטינה,
34 מבטאת את השלכות והנזק שנגרם לקטינה בשל הקונפליקט בין ההורים.
35
36 .69 סיכומם של דברים, בענייננו חרף המלצת פקידת הסעד בתחילת הדרך על הסדר של משמורת משותפת,
37 אני סבורה כי הסדר זה אינו הולם את טובת הקטינים ואינו ישים בעניינם של הצדדים. ביסוד המלצה
38 זו היתה מונחת התפישה כי הגדרת ההורים כהורים שווים, עשויה להפחית את הקונפליקט ואת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

1 המאבק בין ההורים על הזהות ההורית ובעתיד לאפשר יותר שיתוף פעולה. עם זאת, בחלוף כשנתיים
2 וחצי ממועד מתן ההמלצות תפישתה זו לא התממשה בפועל. בדומה לפקידת הסעד, גם אני מתרשמת כי
3 יחסי הצדדים רוויים קונפליקטים ומאופיינים בהיעדר שיתוף פעולה, חוסר תקשורת מינימלית מצד
4 האב וגם כשזו קיימת אזי מדובר בתקשורת עוינת, משפילה ואלימה כלפי האם, קושי ממשי בהעברת
5 מידע בעניינים מהותיים וטכניים ובהעדר שינוי בעניינים אלו לאורך השנים בהן מתנהלים הליכים
6 משפטיים, לא ניתן להורות על הסדר של משמורת משותפת, ועל כן, עתירת האב למשמורת משותפת –
7 נדחית.

ב. קביעת המשמורת :

- 10 .70 בענייננו, לאחר בחינת מכלול הנתונים ולנוכח כל האמור לעיל עולה כי קביעת האם כהורה משמורן
11 לקטינים תואמת את המצב בפועל וכן את טובתם של הקטינים, ואפרט :
12
13 .71 ראשית, בענייננו התרשמתי כי האם מסוגלת לשיתוף פעולה הורי מיטיבי יותר, לנהל שיח והידברות
14 ענייניים ופרודוקטיביים יותר וכן למתן מקום מכבד וראוי יותר להורה השני בחיי הקטינים וכן בעלת
15 מסוגלות לתפקד כלפי הקטינים בצורה ראויה במצבי משבר.
16
17 .72 שנית, ביתה של האם הוא הבית המרכזי עבור הקטינים הן מבחינה פיזית (שכן הקטינים שוהים בו זמן
18 רב יותר) והן מבחינת רווחת הילדים והיכולת להתנהל בו בחופשיות ובתחושת ביטחון מלאה בין היתר
19 כלפי ההורה השני.
20
21 .73 שלישית, כל עוד האב לא מפנים ומשפר את התנהלותו בכל ההיבטים שפורטו לעיל ובפרט בשיפור
22 התקשורת שלו מול האם בעניינים של הקטינים וכן בפיתוח שליטה לגבי התנהגותו התוקפנית כלפי
23 האם והקטינים, אזי קיימת עדיפות של האם כהורה משמורן על פני האב.
24
25 .74 אשר על כן, אני קובעת כי המשמורת על הקטינים תהא לידי האם.

ג. חלוקת זמני השהות :

- 28 .75 כאמור, בתסקיר הראשון והשני המליצה פקידת הסעד להותיר את זמני השהות הנוהגים בפועל תוך
29 הרחבת זמני השהות של הקטינים עם האב בימי שבת לסירוגין. פקידת הסעד לא קיבלה את בקשת
30 האב להרחיב את זמני השהות בכל יום חמישי אחת לשבועיים וכך, נכתב בתסקירים : "איננו חושבים
31 כי משמורת הורית משותפת מחייבת חלוקת זמנים שווה של הילדים עם הוריהם. חלוקת הזמנים
32 צריכה לשקף את טובת הילדים הן לקשר משמעותי עם ההורים והן לקיום שגרת חיים מיטיבה עבור
33 הילדים. אנו חושבים כי קיום זמני שהות עם ההורים לסירוגין בימי חמישי, אמנם תאפשר לילדים
34 לשהות באופן שווה עם שני ההורים, אך יכולה להקשות בקיום שגרת היומיום. הן הילדים והן
35 ההורים, מארגנים את סדר השבוע בהתאם לזמני הזהות, כך ניתן לקבוע חוגים, הילדים יכולים
36 לקבוע עם חברים פעילויות שונות, כאשר ישנם ימים קבועים בהם שוהים אצל כל אחד מההורים.
37 להתרשמותנו במקרה הזה, הצורך לחלוקת זמנים שווה הינו צורך של ג' ולא צורך של הילדים."
38

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

- 1 עם זאת, במסגרת התסקיר השלישי מיום 9.4.18 ולאור מצבם הרגשי הבעייתי של הקטינים עלתה .76
2 התלבטות ממשית האם לצמצם את זמני השהות הנוהגים עם האב, אך בסופו של יום הומלץ שלא
3 לעשות כן. פקידת הסעד נמקה את התלבטותה ב"חשש כי שינוי יסלים את המצב ועלול לגרום ללחץ
4 ומתח רב יותר לג' שבסופו של דבר ישפיע גם על הילדים. כן המליצה פקידת הסעד כי האב יפנה
5 לקבלת טיפול רגשי לצורך עיבוד הפרידה מהאם ופיתוח שליטה לגבי התנהגותו התוקפנית כלפי
6 האם והילדים". יצוין, כי בעדותה הסבירה פקידת הסעד את המלצתה, במענה לשאלת בית המשפט,
7 השיבה: "אני התייחסתי בשקיפות מלאה בתסקיר על ההתלבטות. נגיד שנוריד לילה אחד, אבל אני
8 לא חושבת שמישהו מטריד אותם בשנתם. אני מאמינה שגם בבוקר הם מתארגנים והכל בסדר. אני
9 כתבתי שהחשש שאם נעשה צמצום חלקי אז אני לא רואה איך זה משרת את הילדים ואני חושבת
10 שזה יכול רק להכניס לסערה ולהרעת המצב. אני גם כתבתי שאני חושבת שג' צריך ללכת לטיפול,
11 אני יכולה להבין ולקבל את הכעס על כל מה שהיה ועל הדרך שנעשו דברים אבל בסוף אם מול
12 הילדים יוצאת כזו שטנה כלפי אימם, אז הילדים ימשיכו להיות במצוקה עד גיל 18" (עמ' 22, ש' 16-
13 .22)
14
15 יצוין, כי גם במסגרת חקירתה נשאלה פקידת הסעד ע"י ב"כ האב על עניין הרחבת זמני השהות בימי .77
16 חמישי, והשיבה: "אני כתבתי בתסקיר על יום חמישי והעמדה שלי לא קשורה למה שאמרת אם הוא
17 הורה טוב או לא. אני כתבתי ואני חושבת שחלוקה של 50,50 זה צורך של ההורים וזה העמדה
18 הבסיסית שלי והשקפת עולמנו כצוות. כשאני נדרשת על השאלה הזו אני תמיד אומרת את ההשקפה
19 שלי. אם שואלים אותי אז למה לא הפוך, אז אני עונה, וזה במקרה הזה, כן, שאני לוקחת את הדברים
20 ושמה על המאזניים וההתרשמות שלי שבבית של ל' יותר נעים ויותר בטוח וגם אמרתי את זה לג'
21 ואני צריכה לבחור איפה הילדים יהיו יותר אז בבית של ל' כי האווירה והתשובה שם יותר טובה
22 לילדים" (עמ' 31, ש' 1-9).
23
24 כן עלה מחקירתה של פקידת הסעד כי במסגרת הפגישות שנערכו עם הקטינים עלה רצון הקטינים שלא .78
25 לעשות שינוי בזמני השהות הנוהגים בפועל. כשנשאלה על כך, השיבה: "שני הילדים בשורה תחתונה
26 אמרו שיש שיפור במצב אצל אבא בבית. ע' דיבר מעט מאד והתעסק בעיקר בעניינים של בית ספר,
27 לא היה לו כ"כ נוח. כששאלתי הוא אמר שזה בסדר והוא רוצה שזמני השהות ישארו כפי שהם.
28 שאלתי אם הוא רוצה שינוי במפגשים, הוא אמר שהוא רוצה שזה יישאר אותו הדבר. ל' אמרה
29 שיותר רגוע עכשיו ויש לה יותר רוגע וזה כנראה נובע מזה שהיא נמצאת בחוג והיה כל הזמן
30 קונפליקט מי יקח אותה לחוג, ועכשיו זה הסתדר" (עמ' 20, ש' 13-8). עם זאת, פקידת הסעד גם
31 אישרה כי במצב הדברים הקיים יש קושי לבחון האם אכן מדובר בקולם של הילדים ומכל מקום
32 ההמלצות בנוגע להותרת זמני השהות על כנם, לא התבססו רק על קולם של הקטינים (שם, עמ' 20 ש'
33 20 ו-23). על כן, בנסיבות העניין, לנוכח כל המפורט לעיל, אין מקום להרחבת זמני השהות של האב עם
34 הקטינים מעבר למצב הקיים שאינו תואם את טובתם.
35
36 אשר להותרת זמני השהות של הקטינים עם האב, אומר כי לאחר שבחנתי ושקלתי היטב את מכלול .79
37 טענות הצדדים ולא בלי היסוס החלטתי בשלב זה להותיר את זמני השהות של הקטינים עם האב על

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

- 1 כנם בכפוף לקיום התנאים אשר יפורטו להלן. מסקנתי זו מבוססת בעיקרה על רצונם של הקטינים
2 שלא לעשות שינויים בזמני השהות הקיימים ועל הצורך ביציבות בחייהם. עם זאת, אני סבורה כי
3 המשך קיום זמני השהות הנרחבים של האב עם הקטינים מחייבים הכפפתם לשני הסדרים שבכוונתי
4 להורות שיהיה בהם כדי להביא לשינוי מצב קיים מבחינת התנהלותו של האב עד כה וקבלת אחריות
5 על התנהגותו לעיל וכן פתרון מעשי בכל הנוגע לתקשורת בין הצדדים אשר מחויבת להמשיך ולהתקיים
6 גם במסגרת זמני שהות נרחבים הקיימים.
7
8 80. אשר על כן, לנוכח כל האמור לעיל, אני מורה כי כתנאי להותרת זמני השהות של הקטינים עם האב,
9 יופנו ההורים לאלתר לתהליך של תיאום הורי בעניינים הקשורים לקטינים בענייני חינוך, כגון:
10 קייטנות, חוגים וכו' וכן בענייני טיפול ובריאות כגון: טיפול רגשי, טיפולי שיניים וכו' כאשר בהעדר
11 הסכמה בין ההורים יכריע הגורם המתאם ההורי ביניהם.
12
13 81. כן לנוכח קביעתי כי העדר התקשורת התקינה בין ההורים נעוצה בהתנהלות האב עצמו ובהעדר כל
14 שינוי בכך לאורך כל התקופה, אני מחייבת את האב לשאת בעלות 7 מפגשים ראשונים של התיאום
15 ההורי ולאחריהם יישאו הצדדים בעלות זו בחלקים שווים ביניהם.
16
17 82. כמו כן, כפי שהומלץ כבר בעבר במסגרת התסקירים ונכון להיום ביתר שאת אני מחייבת את האב
18 לפנות לאלתר לקבלת טיפול רגשי לצורך פיתוח שליטה לגבי התנהגותו התוקפנית הן כלפי האם והן
19 כלפי הילדים כפי שפורט לעיל.
20
21 83. מובהר לאב כי ככל שלא יעשה כן יהיה בכך כדי להוות עילה לבחינה מחודשת של חלוקת זמני השהות
22 של האב עם הקטינים.
23
24 84. אשר על כן, לנוכח כל האמור לעיל – אני מורה כדלקמן:
25
26 א. המשמורת על הקטינים תהא לידי האם.
27
28 ב. למען הסר ספק, מובהר כי אין בכך כדי לגרוע מהאפוסטרופוסות על הקטינים אשר משותפת לשני
29 הצדדים.
30
31 ג. זמני השהות של הקטינים עם ההורים יתקיימו בשלב זה כפי המצב בפועל.
32
33 ד. האב יפנה לאלתר לקבלת טיפול מקצועי לצורך פיתוח שליטה לגבי התנהגותו התוקפנית כלפי האם
34 והילדים.
35
36 ה. הצדדים מופנים לתיאום הורי אצל מר נוני משולם, מרח' הדס 21, מושב גנות, טל: 052-8932093.
37 למתאם ההורי תהיינה סמכויות הכרעה בעניינים הקשורים לקטינים בענייני חינוך, כגון: קייטנות,
38 חוגים וכו' וכן בענייני טיפול ובריאות כגון: טיפול רגשי, טיפולי שיניים וכו', וזאת בהעדר הסכמה
39 בין ההורים. האב ישא בעלות 7 מפגשים ראשונים של המתאם ההורי ולאחר מכן ישאו שני
40 הצדדים בעלות המתאמת ההורית בחלקים שווים ביניהם.
41

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

1 1. מובהר לאב כי ככל שלא יעשה כן יהיה בכך כדי להוות עילה לבחינה מחודשת בסוגיית חלוקת זמני
2 השהות של האב עם הקטינים

תביעת המזונות:

5 85. כאמור ביום 9.8.15 הגישה האם תביעה למזונות שני הקטינים.

6
7 86. מיני אז, ניתנו בעניינם של הצדדים החלטות בסוגיית המזונות הזמניים כדלקמן:

8 - ביום 18.7.16 ניתנה החלטה למזונות זמניים בהסכמה לפיה ממועד עזיבת האב את הדירה בחודש
9 דצמבר 2015, ישלם האב לידי האם עבור מזונות הקטינים ובכלל זה הוצאות מדור ואחזקתו סך
10 של 3,500 ₪ לחודש. כן הוסכם כי הצדדים יישאו בחלקים שווים בהוצאות הרפואיות והחינוכיות
11 החריגות.

12
13 - ביום 25.2.18 לאחר שניתן פסק הדין בבע"מ 919/15 ניתנה החלטה בבקשת האב לביטול מזונות,
14 במסגרתה הוריתי על הפחתת המזונות בלבד בגין שינוי נסיבות שחל ממועד ההחלטה מיום
15 18.7.16 בהיבט של זמני השהות הרחבים של האב עם הקטינים והוריתי כי החל מיום 1.3.18 ישלם
16 האב לידי האם עבור מזונותיהם הזמניים של הקטינים סך של 2,000 ₪ לחודש וכן סך 58%
17 מהוצאות הבריאות החריגות וכן מעלות מחזור אחד של קייטנה בתקופת הקיץ עבור הבן ע',
18 כמפורט בהחלטה.

19
20 87. כעת, יש להידרש לסוגיית המזונות הקבועים.

מזונות הקטינים - המסגרת המשפטית:

21
22 88. כידוע, ביום 19.7.17 ניתנה הלכה חדשה מפי בית המשפט העליון (בע"מ 919/15) אשר שינתה את
23 פסיקת מזונות קטינים מעל גיל 6 שנים שהייתה נהוגה עד כה במסגרתה נקבע כי "בגילאי 6-15 חבים
24 שני ההורים באופן שווה במזונות ילדיהם מדין צדקה, תוך שהחלוקה ביניהם תקבע על פי יכולותיהם
25 הכלכליות היחסיות מכלל המקורות העומדים לרשותם, לרבות שכר עבודה, בנתון לחלוקת המשמורת
26 הפיזית בפועל, ובשים לב למכלול נסיבות המקרה".

27
28 89. אשר ליישום הדברים, בעמ"ש 14612-10-16 פ.ב. נ' א.ב. (פורסם במאגרים, 20.12.17) נקבע כי באופן
29 מעשי תוצאת פסק הדין בע"מ 919/15 היא החלת העקרונות אשר נקבעו סעיף 3א לחוק לתיקון דיני
30 משפחה (מזונות), תשי"ט-1959 תוך שנקבעו הדברים הבאים:

31
32
33
34 "לשם כך, על הערכאה הדיונית לקבוע ממצאים עובדתיים ביחס לפרמטרים הבאים: א.
35 צרכי הקטינים – יש לקבוע את גובה הצרכים תלויי השהות ובכללם מדור והוצאות מדור;
36 הצרכים שאינם תלויי שהות; צרכים חריגים/הוצאות חריגות – והכל "עד כדי רמת החיים
37 לה הורגלו) ערב הפירוד או שלה היה(ו) ראויים) ללא הבחנה בין הכרחי ללא הכרחי".

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

- 1 **ב. היכולות הכלכליות של ההורים – בית המשפט העליון אינו נוקט בהיגד הכנסות ההורים**
2 **אלא בהיגד רחב יותר. יש לקבוע את היכולות הכלכליות של כל אחד מההורים מכל המקורות**
3 **העומדים לרשותם "לרבות" שכר עבודה.**
4 **ג. קביעת היחסיות של היכולת הכלכלית של ההורים, האחד מול רעהו – נתון זה, כשלעצמו,**
5 **ולעצמו, רלבנטי ביחס לצרכים שאינם תלויי שהות ולצרכים החריגים.**
6 **ד. חלוקת המשמורת בפועל – נתון זה, המכוון לחלוקת זמני השהות, יילקח בחשבון לעת**
7 **קביעת חלוקת הנטל בין שני ההורים ביחס לצרכים תלויי השהות, יחד עם הנתון של**
8 **היכולות הכלכליות של ההורים ... פרשנות זו מכוונת לטעמי, להוראת ס' 3א לחוק לתיקון**
9 **דיני משפחה (מזונות) תשכ"ט-1959 ... מודע אני לרתיעה הקיימת בקרב העוסקים במלאכה**
10 **משימוש בנוסחאות מתמטיות. עם זאת, משנקבעו הפרמטרים של יחס היכולות הכלכליות**
11 **אל מול יחסי זמני השהות לצורך קביעת חלוקת הנטל בהכרח תאמר שעניין לנו**
12 **בנוסחה/חישוב מתמטי. הנוסחה המתמטית בה עסקו שלושת פסקי הדין הנ"ל אמורה לתת**
13 **לערכאה הדיונית קנה מידה; אין בתוצאה המתקבלת ממנה ובהפעלתה במקרה פרטני משום**
14 **כזה ראה וקדש".**
15
16 90. לפיכך, עולה כי פסיקת מזונות קטינים בעידן שלאחר בע"מ 919/15 מהווה שקלול של מספר פרמטרים
17 כאשר החישוב יעשה בשים לב ליחס הכנסות ההורים מכלל המקורות, לצרכי הקטינים ולחלוקת זמני
18 השהות של הקטינים עם מי מההורים ובהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה.
- 19 **הכנסות האב:**
- 20 91. כאמור, האב הוא בעל עסק עצמאי לשליחויות בשם "===".
21
22 92. יצוין, כי בכתב הגנתו שהוגש ביום 23.5.16 טען האב כי שכרו מסתכם בסך של 14,000 ₪ נטו ואילו
23 בבקשה לביטול מזונות הקטינים שהגיש ביום 2.11.17 טען כי משתכר 9,000 ₪ נטו לחודש. לאחר מכן,
24 בסיכומיו טען האב כי בשנת 2017 השתכר האב בממוצע סך של 8,150 ₪ נטו לחודש, ואילו בשנת 2018
25 השתכר בממוצע כ-6,000 ₪ לחודש.
26
27 93. מנגד, טוענת האם כי בניגוד לטענת האב כי הינו מרוויח סך של 6,000 ₪ לחודש, אזי האב מרוויח
28 למעלה מ-20,000 ₪ ברוטו לחודש. לטענתה, בחוות דעת המומחה עולה בבירור כי עסקו של האב
29 מרוויח למעלה מ-250,000 ₪ בשנה, דבר שמראה על יציבותו וכן לעסקו של הנתבע יש בין 7-9 עובדים
30 שכירים, עובדה אשר מלמדת אף היא כי לאב עסק משגשג ולא עסק אשר הוא עובד בו לבדו. ואולם,
31 לטענת האם, ממועד פתיחת ההליכים המשפטיים בצעד מחושב ואסטרטגי החל האב בכוונה להפחית
32 את פעילות העסק ולהקטין את נפחו על מנת להראות כי הוא אינו מרוויח מהעסק. על כן, לטענת האם
33 יש לקבוע כי הכנסתו של האב עומדת על סך של למעלה מ-20,000 ₪ לחודש.
34
35 94. אקדים ואומר, כי לאחר בחינת טענות הצדדים והראיות שצורפו, לא מצאתי לקבל את טענת האב כי
36 הינו משתכר סך 6,000 ₪ לחודש בלבד, ואפרט:
37
38 95. בענייננו, האב צירף לתצהיר עדותו הראשית מסמכים חלקיים (ר' בסעיף 67 לתצהיר עדות הראשית);
39 (10/3-4/10) אשר רב הנסתר בהם על הגלוי:
40

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

- 1 - כך, למשל, בגין הכנסותיו בשנת 2017 צירף האב אישור מרואה החשבון לפיו הכנסותיו של האב
2 בשנת 2017 מוערכת בכ-9,150 ₪ ברוטו לחודש ובכ-8,150 ₪ נטו מבלי שצורף דו"ח רווח והפסד
3 לתקופה זו;
- 4 - כן בגין הכנסותיו של האב בשנת 2018 צירף האב אישור מרואה החשבון של האב לפיו הכנסותיו
5 של האב בחודשים ינואר-אפריל 2018 בלבד מוערכות בכ-7,000 ₪ ברוטו לחודש, ובכ-6,000 ₪ נטו
6 לחודש, אולם הצהרה זו אינה תואמת את האמור בדו"ח הרווח וההפסד שצורף לחודשים 1-
7 12/2018 לפיו היקף המכירות (ברוטו) לכל שנת 2018 עמד ע"ס 64,574 ₪, קרי כ-5,381 ₪ לחודש
8 ברוטו אף הרבה פחות מההצהרה הנ"ל.
- 9
10
11 .96 מנגד, מהדוחות שצורפו למס הכנסה עולה כי בשנת 2017 היקף ההכנסות של האב עמד ע"ס 352,304
12 ₪ (ברוטו), קרי כ-30,000 ₪ ברוטו בחודש, ואילו בשנת 2018 היקף ההכנסות עבור החודשים ינואר-
13 אפריל 2018 בלבד עמד ע"ס 64,574 ₪ ברוטו, קרי כ-16,000 ₪ ברוטו בחודש, ונתונים אלו עומדים אף
14 בניגוד למסמכים שהוגשו מטעם רואה החשבון ודו"ח רווח והפסד לשנת 2017.
- 15
16 .97 כן צירף האב דף חשבון בודד בחשבון בבנק הפועלים עבור החודשים ינואר-אפריל 2018 אשר לטענתו
17 מהווה חשבון העסק ומשמש גם כחשבונו פרטי, ממנו עולה כי האב מצוי ביתרת זכות לאורך כל
18 החודשים בסכומים הנעים בין 50,000 ל-3,000 ₪ וכן הפקדות שיקים בסכומים ניכרים (כך, למשל
19 ביום 16.1.18 בסך 15,644 ₪; ביום 9.2.18 בסך 17,263 ₪; ביום 18.3.18 בסך 24,430 ₪; ביום 12.4.18
20 בסך 16,110 ₪). מנגד בסעיף 70 לתצהיר עדותו הראשית שהוגש ביום 27.5.18 הצהיר האב כי משתכר
21 סך של 6,000 ₪ לחודש וכי לאחר הוצאות שכירות ואחזקת הבית קיימת לו הכנסה פנויה בסך 800 ₪
22 לחודש (מבלי להתייחס כלל לתשלום המזונות של הקטינים), ללמדך כי הצהרותיו של האב להימצאותו
23 בגרעון כספי אינן תואמות את הממצאים העולים מחשבון הבנק שלו ואף אינם מתיישבים עם ההיגיון
24 והשכל הישר.
- 25
26 .98 אשר על כן, לאחר שבחנתי את טענות הצדדים והמסמכים שהוגשו, בשים לב לכך שבמקרה דנן הוגשה
27 כאמור חוות דעת מומחה מטעם בית המשפט בעניין שוויו של העסק של הנתבע ממנה עולה כי בין
28 השנים 2013-2015 ניהל האב עסק רווחי כאשר הרווח המתואם של העסק לפני מס עמד על סך ממוצע
29 של 250,000 ₪ לשנה (קרי, 20,000 ₪ ברוטו לחודש), ומנגד האב לא הוכיח מה גרם לירידה הדרמטית
30 בהכנסתו בעיצומם של ההליכים המשפטיים (ר' גם האמור בסעיף 1.6 לתשובות לשאלות ההבהרה של
31 המומחה, אשר נזקף לחובתו של האב – ר' בהמשך) ובפרט בשים לב לכך שלאורך 3 השנים שקדמו
32 לירידה הנתענת בהכנסותיו היה לו עסק רווחי אשר מעסיק בין 7 ל-9 עובדים ובשים לב לכך שיכולתו
33 הכלכלית של האב נבחנת גם בהתייחס לפוטנציאל ההשתכרות שלו ולא רק מהכנסתו בפועל (ע"א
34 239/85 עמיצור נ' עמיצור, פ"ד מ (1) 147 (1986), ע"א 130/83 פרייס נ' פרייס, פ"ד לח (1) 721 (1984)),
35 אזי אני קובעת כי הכנסתו החודשית של האב הינה בסך שלא יפחת מ-20,000 ₪ ברוטו לחודש.
36

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

- 1 עם זאת, לנוכח טענת האב כי מהכנסה חודשית זו יש להפחית מס ובהתחשב בתשלום המס עבור
2 הכנסות בשיעור זה אשר עמד בשנת 2016 על למעלה מ-30% אני מעמידה את הכנסתו החודשית של
3 האב לצורך פסיקת מזונותיהם של הקטינים על סך שלא יפחת מ-14,000 ₪ נטו לחודש.
4
5 100. יצוין, כי האב מתגורר בדירה שכורה בעלות של 4,000 ₪ לחודש (נ/11) ויש להפחית הוצאה זו מהכנסתו
6 החודשית. על כן, הכנסתו הפנויה של האב לצרכי מזונות הקטינים עומדת בסך שלא יפחת מ-10,000 ₪
7 לחודש (4,000-14,000).

הכנסות האם :

9 101. האם מועסקת כשכירה בחברת שילוח "****".

10
11 102. לטענת האם, היא משתכרת שכר בסיס של 9,000 ₪ נטו לחודש, אך לטענת האב לסכום זה יש להוסיף
12 תוספות כגון בונוסים והוצאות נסיעה לחו"ל, כך שמשכורתה הכללית מסתכמת בסך של 12,000 ₪ נטו
13 לחודש.

14
15 103. מעיון בתלושי השכר אותם צירפה האם לתע"ר עולה כי שכרה עמד ע"ס ממוצע של 10,927 ₪ נטו
16 לחודש לפי הפירוט הבא: ינואר 2017 – 11,176 ₪; פברואר 2017 – 10,635 ₪; מרץ 2017 – 10,560 ₪;
17 אפריל 2017 – 10,786 ₪; מאי 2017 – 10,300 ₪; יוני 2017 – 10,761 ₪; יולי 2017 – 11,428 ₪;
18 אוגוסט 2017 – 10,955 ₪; ספטמבר 2017 – 10,787 ₪; אוקטובר 2017 – 11,123 ₪; נובמבר 2017 –
19 10,586 ₪; דצמבר 2017 – 11,954 ₪; ינואר 2018 – 11,153 ₪; פברואר 2018 – 10,786 ₪. על כן, אני
20 מעמידה את שכרה של האם על סך של 10,924 ₪ נטו לחודש.

21
22 104. יצוין, כי האם מתגוררת בדירה שכורה בעלות של 3,950 ₪ לחודש (יצוין, כי האם לא הציגה חוזה
23 שכירות עדכני). על כן, הכנסתה הפנויה של האם לצרכי מזונות הקטינים עומדת בסך 6,974 ₪ לחודש,
24 ובמעוגל 7,000 ₪ לחודש (3,950-10,924).

קביעת היחסיות של היכולת הכלכלית של ההורים :

25
26
27 105. מאחר וקבעתי כי הכנסתו הפנויה של האב הינה בסך שלא יפחת מ-10,000 ₪ (נטו) לחודש וכי הכנסתה
28 הפנויה של האם הינה בסך 7,000 ₪ (נטו) לחודש הרי שלאור נתונים אלה, היחסיות בהכנסות ההורים
29 (סך ההכנסה של כל אחד מההורים חלקי סך ההכנסה הכוללת) הוא 59% לטובת האב (ובמעוגל 60%)
30 ו- 41% לטובת האם (ובמעוגל 40%).

31
32 106. להשלמת התמונה יש לציין, כי לנוכח התביעה לאיזון משאבים כל רכוש שנצבר בתקופת הנישואין,
33 יחולק ממילא בין הצדדים בחלקים שווים ביניהם, כך שאין ברכיב זה כדי לשנות את הנתון הנ"ל.
34

חלוקת זמני השהות :

35
36 107. כיום הקטינים שוהים אצל האב 6 לילות מתוך מחזור של שבועיים, ואצל האם ביתר 8 הלילות. על כן,
37 ניתן לראות כי הקטינים שוהים אצל האב 43% מהזמן ואצל האם 57% מהזמן.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

- 1 **צרכי הקטינים :**
- 2 108. כאמור, עסקינן בשני קטינים: הבת ל', אשר הינה כבת 13 שנים והבן ע', בן כ – 9.5 שנים.
- 3
- 4 109. בהתאם לפסק הדין שניתן בבע"מ 919/15 וכן לאמור בעמ"ש 14612-10-16 בנוגע לאופן יישומה, יש
- 5 להבחין בין צרכים תלויי שהות ובין צרכים שאינם תלויי שהות וכן צרכים חריגים/הוצאות חריגות.
- 6
- 7 110. כבר עתה ייאמר כי שני הצדדים לא צירפו מסמכים תומכים בנוגע להוכחת צרכי הקטינים, וזאת חרף
- 8 העובדה כי הצדדים מקיימים זמני שהות נרחבים עם הקטינים במשך שנים ומודעים היטב
- 9 להוצאותיהם. כן אף אחד מהצדדים לא הגיש במסגרת תצהיר עדותו הראשית פירוט של צרכי
- 10 הקטינים בהתאם להלכת בע"מ 919/15 המפריד בין צרכים תלויי שהות לבין צרכים שאינם תלויי
- 11 שהות ועל כן, בית המשפט יידרש לעשות הערכה של צרכים אלו בהתאם לנתונים שפורטו במסגרת
- 12 ההחלטה למזונות זמניים מיום 25.2.18 וכן הצורך להתאים את צרכים אלו לימינו ובשים לב לכך
- 13 שפסק הדין למזונות צופה פני עתיד (במאובחן מההחלטה למזונות זמניים).
- 14
- 15 **צרכים תלויי שהות :**
- 16 111. צרכים תלויי שהות הם צרכים כגון מזון, מים, הסעות ובילויים (ס' 41 לפסק דינה של כב' השופטת ד'
- 17 ברק-ארז בבע"מ 919/15).
- 18
- 19 112. תביעה למזונות היא אמנם תביעה כספית שיש להוכיחה ככל תביעה אחרת, ברם גם מקום שלא כל
- 20 הצרכים מוכחים, פוסקים בתי המשפט מזונות לפי שיקול דעתם ואומדן הצרכים הסביר והראוי, ולא
- 21 דווקא על פי המפורט בכתב התביעה. יפים לענין זה האמור בע"מ 52/87 **הראל נ' הראל**, פ"ד מג(4) 201,
- 22 204, כדלקמן: **"גם בהעדר ראיות מטעם הנתבע, מוקנה לבית המשפט לעולם שיקול-דעת לקבוע מה**
- 23 **הוכח לפניו, ואם הוא סבור כי תביעה היא מופרזת, אין הוא חייב לאמצה, כי כוחו עמו לבחון מה מוכח**
- 24 **לפניו מהותית ומה לא. ניטול מקרה תיאורטי, בו יתבע פלוני מזונות בשיעור של מיליון שקל לחודש.**
- 25 **העדר ראיות מצד הנתבע בשל אי-התייצבות לחקירה או מטעם אחר אינם מחייבים את בית המשפט**
- 26 **לפסוק כפי שנתבע, ללא הפעלת שיקול-דעת"**.
- 27
- 28 113. יש הסוברים, כי כיום סכום המזונות המינימלי לילדים מתבגרים, בגין הצרכים ההכרחיים צריך
- 29 לעמוד על סכום מינימום של בין 1,600 - 1,700 ₪, במקום הסכום של 1,400 ₪ שהיה נהוג עד כה. כך
- 30 לדוגמה, כב' השופט י. שנלר מציין בעמ"ש 1057/09 **ש.ת. נ' ד.ג.** (פורסם במאגרים 17.10.17) כי לאור
- 31 השינויים שחלו במשך השנים בשערוך אותן הוצאות מינימליות וכן לאור הצרכים שהתווספו עם
- 32 השנים, כגון בכל הקשור באמצעי התקשורת השונים ובמחשוב, אשר ניתן לראות בהם כיום, כצרכים
- 33 הכרחיים, יש להגדיל את הסכום לסכום של כ – 1,700 ₪. יש לציין, כי גם כב' השופטת יהודית שבח
- 34 בעמ"ש 32172-11-17 צידדה בגישה דומה וכדבריה: **"לגישתי, אין לדחות עוד את הגדלת הסכום, ועד**
- 35 **שיקבע הסכום המשקף את עלות צרכיו של קטין, בשני הבתים גם יחד, זה שאינו טעון הוכחה,**
- 36 **באופן אמפירי ובהתבסס על חוות דעת כלכליות, אין מנוס מהפעלת שיקול דעת השיפוטי וניסיון**
- 37 **החיים, ומהעלאת הסכום, שלא עודכן מזה שנים, לכדי סך של 1600-1700 ₪"**.
- 38

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

114. אף אני שותפה לדעה זו, בייחוד שחלפו מס' שנים מאז אותה קביעה בסך של 1,400 ₪ ומאז חלה עליית מחירים בכל תחומי החיים, מחירי המזון עלו, רמת השכר עלתה, שכר המינימום עלה, מחירי הדיור עלו ועל כן יש להתאים סכום זה למציאות בת ימינו, בייחוד כאשר עסקינן בילדים בת 13 ו-9.5 שנים אשר הוצאותיהם השוטפות גדולות יותר ובהתחשב בכך שעסקינן בהורים המרוויחים שכר מעל הממוצע. על כן, לאחר בחינת הנתונים ותוך שנקח בחשבון כי רכיב הביגוד וההנעלה אשר בעבר נכלל במסגרת צרכים הכרחיים כיום הינו בגדר צרכים שאינם תלויי שהות – אני מוצאת כי ראוי ונכון להעמיד את כלל צרכי הקטינים תלויי השהות על סך של 1,500 ₪ לחודש עבור כל אחד מהקטינים, קרי סך של 3,000 ₪ לחודש עבור שניהם.
115. מכאן, לאור כך שהצרכים תלויי השהות עומדים ע"ס של 3,000 ₪ הרי שיש לחלק את הצרכים תלויי השהות בהתאם לזמני השהות של הקטינים. מאחר שהקטינים שוהים אצל האב 43% מהזמן, אזי יש לקחת בחשבון את ההוצאות שמוציא האב, בעת שהקטינים שוהים אצלו בהתאם להסדרי השהות, היינו סך של 1,290 ₪ ($3,000 \times 43\%$).
116. לאור פערי ההכנסות בין הצדדים (60% לטובת האב ו- 40% לטובת האם), הרי שמתוך סך כל הצרכים תלויי השהות היה על האב לשאת בסך של 60% מתוך צרכים אלה בהתאם ליחס השתכרותו, היינו סך של 1,800 ש"ח ($3,000 \times 60\%$). מסכום זה יש לנכות את הסכום שבו האב נושא בעת שהקטינים שוהים עמו, היינו לנכות סך של 1,290 ש"ח מסכום של 1,800 ש"ח כך שעליו להעביר לאם בגין רכיב זה של צרכים תלויי שהות סך של 510 ₪ (1,290-1,800) עבור שני הקטינים.
117. לסיכום נקודה זו, בגין צרכים תלויי שהות, על האב להעביר לידי האם סך של 510 ₪.
- צרכים שאינם תלויי שהות:
118. בגדר צרכים שאינם תלויי שהות יש לכלול ביגוד, הנעלה, שירותי רפואה בסיסית, טלפון אישי של הקטינים, מתנות לימי הולדת, נסיעות של הקטינים, צעצועים, משחקים, כלי כתיבה במהלך השנה, ועוד (סעיף 41 לפסק דינה של כב' השופטת ד' ברק-ארזי בבע"מ 919/15). כן יש לכלול הוצאות חינוך ופנאי של הקטינים. במקרה דנן, מאחר שהוצאות החינוך והפנאי לא הוכחו במלואם לא ע"י האם ולא ע"י האב ואף השתנו ממועד ההחלטה למזונות זמניים, ייקבע התחשיב בנוגע לפרמטרים אלו בסיפת פסק הדין בהתאם להוצאות שקיימות בפועל אשר יוכחו באמצעות קבלות ובהתאם ליחס הכנסות הצדדים. לאחר בחינה ושקילה, בשים לב לכך שהוצאות סבירות רק בגין הנעלה וביגוד לקטין עומדים על סך של כ-300 ₪ לחודש, מתנות לימי הולדת – 100 ₪ לחודש, טלפון נייד – 50 ₪, שירותי בריאות ותרופות -100 ₪ וכן הוצאות נוספות בגין משחקים, נסיעות, כלי כתיבה במהלך השנה ועוד ומאחר שמדובר בהורים ששכרם גבוה מהממוצע, אני מעמידה את צרכי הקטינים שאינם תלויי שהות (לא כולל חינוך ופנאי) ע"ס 650 ₪ לחודש לכל קטין, קרי 1,300 ₪ לשני הקטינים.
119. מאחר ומדובר בצרכים שאינם תלויי שהות, הרי שעל ההורים להתחלק בתשלום צרכים אלה, בהתאם לפער ההכנסות ביניהם ובהתחשב בכך שהאם היא המשמורנית של הקטינים, הרי היא גם "ההורה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

- 1 המרכז". לפיכך על האב לשלם לידי האם את חלקו בהוצאות שאינן תלויות שהות, בהתאם ליחס
2 ההכנסות ביניהם, היינו סך של 60% מתוך 1,300 המהווים: 780 ₪ עבור שני הקטינים.
3
4 120. לסיכום נקודה זו, בגין צרכים שאינם תלויי שהות, על האב לשלם לידי האם סך של 780 ₪.
5
6 רכיב המדור והוצאת אחזקתו:
- 7 121. כאמור, בעמ"ש 14612-10-16 נקבע כי בגדר הצרכים תלויי שהות יש לכלול את המדור והוצאותיו
8 כאשר התחשיב יעשה בהתאם לאמור לעיל.
9
- 10 122. אצל האם – מאחר שלא הונחו לפני נתונים עדכניים אודות הוצאות המדור ואחזקתו ובשים לב לאמור
11 בסעיף 34 להחלטה למזונות זמניים מיום 25.2.18 אני מוצאת להעמיד את כלל הוצאות המדור
12 ואחזקתו על סך ממוצע של 4,898 ₪ לחודש, מתוכו יש לייחס לקטינים שיעור של 40%, קרי סך של
13 1,960 ₪ לחודש (במעוגל) (* שכר דירה – סך 3,950 ₪ לחודש, הואיל וסכום זה לא הוכחש על ידי האב
14 ולא צורף חוזה שכירות עדכני; * הוצאות חשמל, ארנונה, מים, ועד בית, גז – סך 948 ₪ לחודש).
15
- 16 123. אצל האב – כאמור, האב צירף הסכם שכירות ממנו עולה כי דמי השכירות עומדים על סך 4,000 ₪
17 לחודש. כן במסגרת תע"ר מטעמו (ס' 69) טען האב כי הוצאת אחזקת המדור שלו עומדות על סך 1,200
18 ₪ לחודש תוך שצירף קבלות בודדות בלבד. על כן, בהתאם לאמור בס' 35 להחלטה למזונות זמניים
19 בשים לב לכך שעלות אחזקת המדור אצל האם בסך חודשי ממוצע של 948 ₪ ואף זאת חושב על הצד
20 הנמוך בהעדר ראיות תומכות ובהתחשב בכך שדירת האב קטנה יותר מדירת האם (בו התגוררו
21 הצדדים בעת נישואיהם) וכן הקטינים שוהים אצל האב פחות זמן בהשוואה לאם, אני מעמידה את
22 הוצאות אחזקת המדור של האב על סך 800 ₪ לחודש. מכאן, כי עלות המדור ואחזקתו החודשית
23 עומדת על סך 4,800 ₪, מתוכו יש לייחס לקטינים שיעור של 40%, קרי 1,920 ₪.
24
- 25 124. לסיכום מהמקובץ לעיל עולה כי עלות רכיב המדור והוצאות אחזקתו אצל שני ההורים, מסתכמת בסך
26 של 3,880 ₪ לחודש עבור שני הקטינים (3,880=1,960+1,920 ₪).
27
- 28 125. התחשיב לגבי צרכים אלו הוא כדלקמן: בהתאם לפער ההכנסות בין הצדדים, על האב לשאת בסך של
29 2,328 ₪ לחודש עבור צרכים אלו (60% מתוך סך של 3,880 ₪) ועל האם לשאת בסך של 1,552 ₪ (40%
30 מתוך סך של 3,880 ₪). לאור חלוקת זמני שהות, נושא האב בפועל בסך של 1,668 ₪ (43% מתוך סך
31 של 3,880 ₪) והאם בסך של 2,212 ₪ (57% מתוך סך של 3,880 ₪). על כן, על האב להעביר לידי האם
32 את ההפרש בין הסכום שעליו לשאת בו (2,328 ₪) ובין הסכום בו הוא נושא בפועל (1,668 ₪), קרי סך
33 של 660 ₪ לחודש עבור שני הקטינים.
34
- 35 126. לסיכום נקודה זו, בגין המדור ואחזקתו על האב להעביר לידי האם סך של 660 ₪.
36
- 37 127. לסיכום כל מרכיבי התשלום עד כה עבור שני הקטינים: בגין צרכים תלויי שהות על האב להעביר לידי
38 האם – 510 ₪, בגין צרכים שאינם תלויי שהות – 780 ₪, בגין מדור ואחזקתו – 660 ₪. לסיכום על האב
39 לשלם לידי האם מדי חודש בגין מזונות שוטפים ומדור סך כולל של 1,950 ₪ (ובמעוגל 2,000 ₪).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

- יצוין, כי סכום זה אינו כולל הוצאות חינוכיות ורפואיות חריגות, כמפורט בסיפת פסק הדין, כאשר בהוצאות אלו הצדדים יתחלקו לפי יחסיות הכנסותיהם, קרי שעל האב יהא לשאת ב- 60% מהוצאות אלה ואילו על האם יהא לשאת ב- 40% הוצאות מאלה, בכפוף להצגת קבלות.
128. בחינה כוללת של התוצאה אשר התקבלה לנוכח נסיבות המקרה דנן: כאמור, התחשיבים הנ"ל אינם בבחינת "ראה וקדש" ועל הערכאה הדיונית לבחון האם התוצאה הסופית המתקבלת היא צודקת וראויה בהתחשב במכלול נסיבות העניין והאם נעשה האיזון הנכון, בהתחשב במצבם הכלכלי של הצדדים. על כן, יש לבחון כמכלול את התוצאה המתקבלת לאחר חישוב כלל הנתונים כמפורט לעיל:
129. מבחינת האם: שכרה של האם עומד על סך של כ- 11,000 ₪ נטו בצירוף מזונות הקטינים שיועברו מהאב בסך 2,000 ₪ יהיה לה הכנסות בסך כולל 13,000 ₪. מסכום זה יש לנכות את הוצאות השכירות ואחזקת המדור שהיא משלמת בסך כולל 4,898 ₪, כך שנותרים בידיה סך של 8,102 ₪. מסכום זה יש לנכות את הצרכים תלויי השהות של הקטינים בעת שהם שוהים עמה – 1,800 (3,000 כפול 60%) וכן את צרכי הקטינים לא תלויי השהות שהיא נושאת בהם כ"הורה מרכזי" – 1,200 ₪, כך שלאחר ניכוי צרכי הקטינים נותרים בידיה לצורך כלכלת צרכיה סך 5,102 ₪ (8,102-1,800-1,200).
130. מבחינת האב: מתוך שכרו בסך של 14,000 ₪ לחודש נטו עלינו לנכות את הוצאות המדור ואחזקת המדור בסך 4,800 ₪ וכן את התשלום שעליו להעביר לידי האם עבור מזונות הקטינים בסך של 2,000 ₪, כך שנותר בידיו סך 7,200 ₪ לחודש. מסכום זה יש לנכות את צרכי הקטינים תלויי השהות שהאב נושא בעת שהקטינים שוהים עמו בסך 1,290 ₪ (43% מתוך סך של 3,000 ₪) כך שלאחר ניכוי הוצאות אלו, נותרים בידיו סך 5,910 ₪ (7200-1290) לצורך כלכלת צרכיו והוצאותיו.
131. מכאן, שבהתאם לחישובים שלעיל, לאב נותר לאחר קיזוז הוצאות הקטינים סך 5,910 ₪ לחודש ואילו לאם נותר סך 5,102 ₪. המדובר בתוצאה מאוזנת ואף סבירה בעיניי בהתחשב בכך שקצבת הקטינים משולמת לידי האם וכן בכך שעל האב לשאת בחלק גדול במקצת מההוצאות הרפואיות והבריאותיות החריגות של הקטינים (60%), כך שבנוגע לרכיבים אלו יש לו הוצאה גדולה יותר מידי חודש בחודשו. עוד יש לשים לב כי אין מטרת בע"מ 919/15 להביא לידי כך שבידי ההורים יישארו סכומים זהים או כמעט זהים מדי חודש, אלא שיוותרו בידיהם מספיק משאבים כדי לכלכל את עצמם וכן המטרה אינה ליצור שוויון בין צרכי ההורים אלא לערוך איזון לגבי השתתפות ההורים בהוצאות ילדיהם, כך שבידי כל אחד מהצדדים תיוותר הכנסה מספקת לסיפוק צרכיו האישיים, ביחס להכנסותיו והוצאותיו ובראיית התמונה בכללותה.
132. יצוין, כי על מנת שלא להחסיר מהקטינים את המזונות אשר כבר שולמו ו"נאכלו" ובשים לב לכך שעד כה גולמו באופן חלקי הוצאות החינוכיות בסכום החודשי הקבוע שהעביר האב לידי האם ואילו בהתאם לפסק הדין נקבע מנגנון ראוי יותר אשר תואם את הוצאות הקטינים בפועל ומיטיב עמם, אני מורה כי פסק הדין יחול החל מחודש מאי 2020 ואילך ואילו עד לחודש אפריל 2020 (כולל) תחול ההחלטה למזונות זמניים מיום 25.2.18.
133. סיכומו של דבר, לאור כל האמור לעיל, אני מורה כדלקמן:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 15-08-17470 ואח'

עותק לפרסום

- 1
2 א. החל מחודש מאי 2020 ואילך, האב ישלם לידי האם עבור מזונות שני הקטינים סך של 2,000 ₪
3 לחודש, קרי 1,000 ₪ לכל ילד.
4
5 ב. בנוסף, יישאו הצדדים בשיעור 60% (לאב) -40% (לאם) בהוצאות החינוכיות של הקטינים
6 כדלקמן: כלל הוצאות בית הספר (לרבות ולא למעט בגין ספרים, מחברות, ציוד כתיבה בתחילת
7 שנה, תשלומים בתחילת שנה בהתאם לדף דרישה של בית הספר, סל תרבות, תשלומי ועד הורים,
8 וכל הוצאה אחרת בהתאם לדרישת בית הספר), וזאת בקיזוז המענק המגיע לקטינים מאת
9 המל"ל, הוצאות שני חוגים עבור כל קטין כולל ציוד וביגוד הדרוש לחוג, הוצאות עבור 2 מחזורי
10 קייטנות בקיץ, הוצאות בגין שיעורים פרטיים לקטינים בהתאם להמלצת מורה מחנכת או מורה
11 מקצועית, עלות משלחת לפולין – והכל כנגד הצגת קבלות.
12
13 ג. כמו כן, יישאו הצדדים בשיעור 60% (לאב) – 40% (לאם) בהוצאות הרפואיות החריוגות של
14 הקטינים אשר אינן מכוסות על ידי סל בריאות או ביטוח בריאות אחר, ובכלל כד טיפולי שיניים,
15 טיפולים אורתודנטיים, משקפיים, טיפולים פסיכולוגיים, אבחונים, אביזרים וטיפולים רפואיים
16 בהתאם להמלצת הרופא המטפל, וכיו"ב – והכל כנגד הצגת קבלות.
17
18 ד. דמי המזונות ישולמו בכל ה-1 בחודש (עבור אותו חודש מראש) עד שימלאו לקטינים 18 שנים או
19 עד לסיום לימודיהם התיכוניים – לפי המאוחר מבין השניים.
20
21 ה. ממועד סיום לימודיהם התיכוניים של הקטינים ו/או עד הגיעם לגיל 18 שנים (לפי המאוחר מבין
22 השניים) ועד לסיום שירות צבאי סדיר חובה ו/או שירות לאומי ישלם האב לידי האם תשלום
23 מזונות חודשי שיעמוד על 1/3 מדמי המזונות הנ"ל.
24
25 ו. דמי המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן ויעודכנו אחת ל-3 חודשים, ללא הפרשים
26 רטרואקטיביים בגין תקופה אחת לרעותה.
27
28 ז. מדד הבסיס לחישוב יהיה מדד החודש בו נפסקים דמי מזונות אלה כפי שפורסם/יפורסם ב-15
29 לחודש השוטף אחריו והתחשיב יעשה לעומת המדד הידוע בעת עריכת תחשיב ההצמדה.
30
31 ח. סכום שלא שולם במועדו יישא ריבית והפרשי הצמדה כחוק בין היום שנועד לתשלום לבין
32 הפרעון המלא בפועל.
33
34 ט. קצבת הילדים וכן כל קצבה אחרת מאת המל"ל תשולם לידי האם.
35
36

התביעה הרכושית:

- 37 134. כאמור, ביום 9.8.15 הגישה התובעת תביעה לאיזון כלל המשאבים שנצברו לצדדים במועד הנישואין.
38
39 135. בהסכמת הצדדים, מונה ביום 18.7.16 מומחה מטעם בית המשפט לצורך הגשת חוות דעת לאיזון
40 משאבים.
41

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

- 1 136. ביום 9.3.17 הסכימו הצדדים כי מועד הקרע יהיה יום 9.8.15 וכן הרחיבו את סמכויות המומחה גם
2 לצורך הערכת שווי העסק של הנתבע.
3
- 4 137. ביום 3.1.18 ניתנה חוות דעת המומחה והוגשה בהמשך לתיק בית המשפט. המומחה ביצע הערכת שווי
5 ואיזון משאבים בהתייחס לשתי חלופות:
6 חלופה ראשונה: איזון לפי שווי הזכויות על פי בסיס ערכן הנוכחי:
7
8 א. שווי עסקו של הנתבע בסך 641,080 ₪.
9 ב. שווי זכויות התובעת מכלל המקורות בסך 159,135 ₪
10 ג. מכאן, הסכום לאיזון שעל הנתבע להעביר לידי התובעת (שווי העסק פחות ערך שווי זכויות
11 התובעת לחלק לשניים) הינו 240,973 ₪.
12 חלופה שנייה: איזון זכויות על בסיס מימושן וקבלתן בפועל:
13
14 א. שווי עסקו של הנתבע בסך 641,080 ₪.
15 ב. שווי זכויות התובעת בפועל בסך 27,517 ₪.
16 ג. מכאן, על הנתבע להעביר לתובעת כיום סך 306,783 ₪ (שווי העסק פחות ערך שווי זכויות התובעת
17 לחלק לשניים) הינו 306,783 ₪. מאחר שהסך הנ"ל נובע בעיקר משווי העסק, אזי האיזון יעשה על
18 בסיס פריסה של 60 חודשים, כך שהנתבע יעביר לידי התובעת סך של 5,110 ₪ מידי חודש בחודשו
19 בתקופה הרלוונטית (סכום זה יעודכן עפ"י מדד המחירים לצרכן כאשר העדכון יבוצע אחת לשנה
20 מידי תחילת שנה).
21 ד. לגבי הזכויות הסוציאליות שנצברו לתובעת, אזי שיעור העברה לנתבע הינו 36.06% (בגין הזכויות
22 בחברת הפניקס) ו-12.1% (בגין הזכויות בחברת הראל) ובעניין זה ניתנו פסיקתאות לפי החוק
23 לחלוקת חיסכון פנסיוני בין בני זוג שנפרדו, תשע"ד – 2014.
24
- 25 138. יצוין, כי ביום 9.3.18 העביר הנתבע שאלות הבהרה למומחה וביום 25.4.18 התקבלו תשובותיו לשאלות
26 ההבהרה. כן לבקשת הנתבע המומחה נחקר בדיון ביום 20.6.18.
27
- 28 139. לשם השלמת התמונה, יצוין, כי כשלושה חודשים לאחר חקירת המומחה ביום 20.9.18 הגיש הנתבע
29 בקשה להגשת חוות דעת פרטית מטעמו (אותה צירף לבקשתו בניגוד לדין) כאשר לטענתו חוות דעת
30 המומחה לוקה בכשלים מתודולוגיים רבים וכי לטענתו מסקנה זו התחזקה לאחר חקירת המומחה.
31 לאחר קבלת תגובות הצדדים ניתנה החלטתי מיום 24.10.18 במסגרתה הוריתי על דחיית הבקשה,
32 מהנימוקים שפורטו שם.
33
- 34 תמצית טענות הצדדים בתביעה הרכושית:
- 35 140. התובעת סומכת את ידיה על חוות הדעת שהוגשה ולדבריה מדובר בחוות דעת ברורה, נהירה והחלטית.
36 עוד טוענת התובעת כי משמונה מומחה על ידי בית המשפט, אזי ככלל בית המשפט יאמץ את חוות
37 הדעת אלא אם כן קיימים טעמים נכבדים ובעלי משקל ממשי המצדיקים סטייה מחוות הדעת. במקרה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

1 דן, כך לטענת התובעת, אין מקום לסטות מחוות הדעת ועל כן על הנתבע לבחור בין שתי האפשרויות
2 להעברת סכום האיזון לידי התובעת, כמפורט בחוות הדעת.
3
4 141. מנגד, לטענת הנתבע, הערכת המומחה את העסק בשווי 625,746 ש"ח הינה הערכת יתר גבוהה בלמעלה
5 מ-60% משווי האמיתי של העסק. לטענת הנתבע, על המומחה היה לבחור בשיטת מכפיל הרווח הנקי
6 של העסק ל-18 חודשים ולא בשיטת מכפיל המחזור שכן יש הבדל מהותי בין שתי שיטות החישוב. כן
7 המומחה לא לקח בחשבון בעת הערכת שווי העסק כ"עסק חי" את ערך משכורתו של הנתבע או מנהל
8 אחר במקומו שכן יש לכך השפעה דרמטית על שיטת מכפיל הרווח הנקי שכן משכורת הנתבע אותה
9 הוא מושך ושאר הוצאות העסק משנות את התחשיב באופן שבו נוצרת הפחתה של למעלה מ-50%
10 בהערכת שווי של העסק. כן לטענת הנתבע, המומחה לא נתן תשובה ברורה בנוגע לשאלת מיסוי הנכס,
11 כאשר עלה כי הרווח הנקי השנתי הינו רק כ-190,000 ש"ח בלבד ואת הסכום הזה יש להכפיל ב-1.5 ל-18
12 חודשים. עוד לטענת הנתבע, אין לקחת בחשבון במסגרת הרכוש הקבוע את שני הקטנועים המשמשים
13 כאמצעי לייצור הכנסות העסק וככל שיש לחשב את הערכת שוויים, יש לבדוק את שוויים האמיתי בשוק
14 ולא עפ"י טבלאות הפחת בספרי החשבונות של העסק. עוד לטענת הנתבע, המומחה לא לקח בחשבון
15 את אלמנט הבדיקה העצמית, שהרי אם מועד הקרע נקבע ליום 9.8.15 היתה למומחה אפשרות לבדוק
16 מה קרה עם העסק לאחר מועד הקרע. המומחה לא לקח בחשבון כי חברת X אשר מחזור העבודה
17 ממנה היה כ-67% מכלל המחזור העסקי של העסק, הפסיקה את פעילותה עם העסק לאחר מועד
18 הקרע. זאת ועוד, לטענת הנתבע אין להוסיף לשווי העסק את ההון החוזר נטו הכולל את יתרת
19 הלקוחות ויתרת הזכאים של העסק המהווים נכסים והתחייבויות תפעוליים של העסק. אשר על כן,
20 לטענת הנתבע יש לקבוע את שווי העסק בהתאם לחוות הדעת שביקש להעביר לבית המשפט ולא יותר
21 מסך של 253,000 ש"ח.

מן הכלל אל הפרט לענייננו:

23 142. כאמור, בענייננו הוגשה בהסכמת הצדדים חוות דעת מומחה מטעם ביהמ"ש אשר העריכה את העסק
24 של הנתבע וכן כלל הזכויות הסוציאליות של הצדדים וערכה איזון מתאים עפ"י שתי החלופות לעיל.
25
26 143. כידוע, על אף שההכרעה הסופית במחלוקת נותרת תמיד בידי בית המשפט, משמינה בית המשפט
27 מומחה מטעמו חוות דעתו מהווה תשתית נתונים מקצועית אובייקטיבית לצורך ההכרעה בשאלות
28 שבמחלוקת לפיכך סביר שבית המשפט יאמץ את ממצאי המומחה, אלא אם כן נראית סיבה בולטת
29 לעין וכבדת משקל שלא לעשות זאת.

עסקו של הנתבע:

31 144. מחוות דעת המומחה עולה כי לנתבע עסק לשליחיות בשם "===" שהוקם במהלך הנישואין. פעילותו
32 העיקרית של העסק הינו במתן שירותי שליחיות. כן עולה כי מאחר שהנהלת החשבונות של העסק
33 נוהלה בצורה חד צידית קיימת מורכבות רבה בהערכת שווי עסק על נכסיו והתחייבויותיו נכון למועד
34 הקובע כך שחישובי המומחה נערכו על סמך המסמכים והנתונים שהיו בפני המומחה כדי לקבוע אמדן
35 סביר ככל היותר לשווי הנכסי של העסק.
36

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

145. כן לצורך הערכת שווי העסק, בחן המומחה את דוחות רווח והפסד הרלוונטיים מהם עולה כי בשנת הקרע בין הצדדים (בשנת 2015) חל גידול משמעותי של 250,000 ₪ במחזור ההכנסות של העסק (ועמד ע"ס 940,147 ₪) בהשוואה למחזור ההכנסות בשנתיים הקודמות אשר עמד בממוצע ע"ס 680,000 ₪, כאשר מאידך שיעור הרווחיות בשנת 2015 קטן ב-10% בהשוואה לשנתיים הקודמות עקב גידול בהוצאות השכר, אחזקת קטנועים והשכרת רכבים. בנוסף לכך, שיעור הרווח מסך מחזור הפעילות נע בין השנים 2013-2015 בשיעורים של 25% ל-38% כאשר הרווח המתואם לפני מס היה בסך ממוצע של 250,000 ₪ לשנה, דבר המלמד על יציבות לאורך זמן בפעילות העסקית.
146. יצוין, כי לעסק קיימים לקוחות קבועים ביניהם 5 לקוחות קבועים כאשר נכון למועד הקובע מצבת העובדים בעסק נעה בין 7 ל-9 עובדים בממוצע לחודש, ביניהם 5 עובדים קבועים.
147. לאור כל המפורט ובהתחשב בפרמטרים נוספים של גיל הנתבע, יציבות העסק וכו', מצא לנכון המומחה לייחס לעסק מוניטין (שווי כלכלי) על בסיס 6 מחזורי פעילות חודשיים כאשר לצורך הערכת העסק נכון יהיה לבסס את השווי על בסיס היקפי הפעילות לאורך השנים בדגש על 3 שנות הפעילות האחרונות, קרי השנים 2013 ועד שנת 2015 (כולל) אך מאחר ושנת 2015 היא שנת הקרע בין הצדדים יש לתת לה משקל מעט גבוה יותר.
148. על יסוד נתונים אלו וכן התחשבות ברכוש הקבוע של העסק (קטנועים) לפי עלות מופחתת במועד הקובע כפי טופס פחת שהתקבל, חישוב לקוחות חייבים בהתאם לכרטסות הכנסות וחייבים שהתקבלו, בחינת החשבון העסקי של הנתבע בבנק הפועלים, חובות מע"מ ששולמו לאחר המועד הקובע בגין פעילות העסק בחודשים 7-8/2015 תוך ייחוס חלק יחסי לשיתוף, הוצאות השכר של העובדים לחודש 7/2015 ששולמו לאחר המועד הקובע והוצאות אחזקת האופנועים לחודש 7/2015 ששולמו לאחר המועד הקובע כגון החזרי המס לשנת 2015 וחוב לביטוח הלאומי לשנת 2015 שנתקבל/שולמו בהתאמה לאחר המועד הקובע ותוך ייחוס חלק יחסי לשיתוף וערכו ליום חו"ד – הוערך שווי העסק של הנתבע ע"ס של 641,080 ₪.
149. לאחר בחינת טענות הנתבע בקשר לאופן ולדרך בה בוצעה הערכת שווי העסק, לא מצאתי לקבל, ואנמק:
- א. אשר לשיטה להערכת העסק: לא מצאתי ממש בטענות הנתבע בקשר לשיטה שבה בחר המומחה להעריך את העסק. המומחה העיד כי בחר בשיטת מכפיל ההכנסות שכן לא מדובר בחברה אלא בעסק שנוהל בשיטה חד צידית ולכן קיימת מורכבות רבה בהערכת שווי העסק על נכסיו והתחייבויותיו ואף אישר בעצמו כי אין הבדל בשווי העסק בהתאם לשיטת מכפיל ההכנסות לבין מכפיל הרווח (לאחר מס) שכן התוצאה היא פחות או יותר זהה (עמ' 31, ש' 30- עמ' 32, ש' 4) וכי בשיטת מכפיל הרווח המכפיל היה גבוה יותר (ר' גם תשובות לשאלות ההבהרה – 1.2).
- אמנם, בסיכומיו טען הנתבע כי יש הבדל מהותי בין שתי שיטות החישוב, אולם טענה זו נטענה בעלמא וללא כל ביסוס. יצוין, כי המומחה הבהיר כי גם בשיטת מכפיל הרווח הנקי (בניגוד לטענת הנתבע) לא מתחשבים במשכורתו של בעל העסק שכן כלל לא מתחשבים בהוצאות של העסק וכי

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

- 1 המכפיל נקבע על בסיס הנתונים של העסק. כך מתוך עדותו: "בשיטת המכפיל אתה לא נכנס בכלל
2 להוצאות, אתה קובע את המכפיל על בסיס נתונים של העסק. בענף השירותים המכפילים נעים
3 בין 6 ל-18 חודשים על בסיס מחזור הכנסות ולא על הרווח. מכיוון שראיתי פה שמדובר בעסק
4 בענף שאין לו רגולציה ולא פיקוח וכל אחד יכול להיכנס והרווח הוא לא רווח גדול אז לקחתי את
5 המכפיל הנמוך ביותר בענף השירותים. גם שאני תמיד מסתכל על תוצאה שאני מקבל אני בוחן
6 אם היא סבירה. למשל, אם היה בא אלי בן אדם ואומר לי שהוא רוצה לקנות את העסק ומה
7 המחיר שהייתי מציע לו לקנות – אז אני חושב שהסכום שנקבתי הוא סביר..." (עמ' 34, ש' 11-17).
- 8
9
10 ב. אשר לטענת הנתבע (אשר נשאלה מספר רב של פעמים) לפיה בשווי העסק לא בא לידי ביטוי ערך
11 משכורתו של הנתבע או מנהל ערך במקומו, ניתן מענה ברור על ידי המומחה. כך מתוך חקירת
12 המומחה:
- 13 "ש. וכמובן שג' עובד בעסק. אני מנסה לבדוק אם ג' היה מתאגד כחברה והוא היה מוציא
14 לעצמו משכורת, האם את אותה משכורת אנחנו לא צריכים לנכות מהרווחים של
15 העסק גם במקרה שג' לא מאוגד כחברה? כי היום כל הרווח של העסק נכנס לכיסו
16 של ג' וכאשר בא צד ג' ורוצה את העסק הוא יצטרך לתת לג' משכורת ובהכרח הרווח
17 הצפוי מהעסק יפחת פלאים כי יש פה משכורת. איך אתה מתייחס לטענה הזו?
18 ת. מה שאתה אומר זה בדיוק הדי.סי.אף. אם הייתה חברה ובעל החברה היה מקבל
19 משכורת ראויה, ואמור היה להישאר איזה שהוא רווח עודף. הרווח העודף הזה היינו
20 מהווים באיזה שהיא תקופה היינו מקבלים פחות או יותר את שווי העסק שאני
21 חושב שהיה מקורב לחישוב שעשיתי.
- 22 ש. אני רוצה לרדת לעומק הדברים. אתה מדבר על די.סי.אף – אבל מי שיקנה את
23 העסק הזה יצטרך לתת משכורת לג'.
24 ת. לא, הוא ייכנס לנעליו.
25 ש. הוא יכנס לנעליו ויתפעל את העסק?
26 ת. כן.
27 ש. האם צד ג' שרוצה לרכוש כזה עסק והוא לא איש שידע לתפעל עסק מסוג כזה – לא
28 צריך להכניס אדם שמבין?
29 ת. אני לא חושב שצריך מיומנות רצינית להפעיל עסק כזה. למשל הוא לא רופא או
30 רואה חשבון שצריך להבין. אני גם לא מכיר רגולציה בתחום שתגביל. אני לא רואה
31 מיומנות" (עמ' 32, ש' 30 - עמ' 33, ש' 13).
- 32 וכן:
- 33 "ש. ואם זה אותו מישהו שמכיר את התחום והענף – כן צריך לתת לו משכורת?
34 ת. זה אותו אדם שנכנס לנעליו של מר ב' שיקנה את העסק.
35 ש. האם כאשר אתה מחשב את שווי של העסק כאשר ג' עובד בעסק, האם למעשה
36 הוא לא משלם בעבודתו תמורת העסק? אני אומר את זה כי אם קנו את העסק שהוא
37 עובד בו אז בוודאי שצריך לשלם לו משכורת ואם אותו אדם אומר שהוא רוצה
38 להיכנס לעסק והוא ירצה לעבוד בו אז בהכרח צריך לנכות את שכרו. אני יודע
39 שעושים את זה בדי.סי.אף. אבל מכיוון שאנו מדברים על עסק שהוא לא חברה עדיין
40 סוג ההתאגדות לא צריך להשפיע על ערכו של העסק בעיני הקונה, הרי או שיתן

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

- 1 משכורת למר ב' או שיכנס פנימה ובעבודתו ישלם? אם היינו חברה היינו צריכים
2 לגזור את כל ההוצאות?
3 ת. ברור, הכנסות פחות הוצאות ואז עושים היוון.
4 ש. ואם כאשר אנו נכנסים לשיטת המכפיל רווח נקי – עדיין לא צריכים להתחשב
5 במשכורתו של הבעלים או של בעלים אחר שנכנס לעסק?
6 ת. בשיטת המכפיל אתה לא נכנס בכלל להוצאות, אתה קובע את המכפיל על בסיס
7 נתונים של העסק. בענף השירותים המכפילים נעים בין 6 ל – 18 חודשים על בסיס
8 מחזור הכנסות ולא על הרווח. מכיוון שראיתי פה שמדובר בעסק בענף שאין לו
9 רגולציה ולא פיקוח וכל אחד יכול להיכנס והרוו לא רווח גדול אז לקחתי את המכפיל
10 הנמוך ביותר בענף השירותים. גם שאני תמיד מסתכל על תוצאה שאני מקבל אני
11 בוחן אם היא סבירה. למשל אם היה בא אלי בן אדם ואומר לי שהוא רוצה לקנות את
12 העסק ומה המחיר שהייתי מציע לו לקנות – אז אני חושב שהסכום שנקבתי הוא
13 סביר" (עמ' 33, ש' 34- עמ' 34, ש' 17).
14 וכן:
- 15 ש. אני שואל שוב, בא אדם לרכוש עסק, בעיניו הדברים פשוטים. כשבית משפט שואל
16 את אדוני כמה שווה העסק הזה אתה עושה את התרגיל המחשבתי איך העסק הזה
17 בראייתו של קונה מכניס לו הכנסות כאשר מחד יכול להיות שיקנה אותו עם
18 המשכורת של ב' והרווח יהיה נמוך יותר או שאותו קונה ירצה לתפעל את העסק.
19 אתה נקטת בגישה שאותו אדם יתפעל את העסק. אבל אני שואל אם אותו אדם
20 אומר לעצמו למה לי לתפעל את העסק הזה והוא אומר לעצמו שאם הוא נותן לג'
21 לתפעל את העסק – האם ההפחתה לא כ"כ משנה אם זה מצידו של ג' שעובד בעסק
22 או מצידו של הקונה?
23 ת. אני אומר שהעסק הזה יכול לתת משכורת ראויה ועוד רווח.
24 אני רוצה להסביר כדי שיהיה מובן. מכפיל רווח, לוקחים רווח, הרווח הנקי הוא
25 250,000 , 260,000 ₪ לפני מס, מכפילים אותו ב – 1.5 או 2 ומקבלים כמעט אותה
26 תוצאה. בשיטה כזו כן מתייחסים להוצאות אבל לא מתייחסים למשכורת כן אין
27 משכורת כי ההכנסה היא נטו של בעל העסק. בד"כ שקונה בא לקנות עסק, מה
28 שמעניין אותו יותר זה מחזור ההכנסות. בן אדם יכול לתפעל את העסק אחרת. לומר
29 את האמת לא מדדתי את ההוצאות שלו לקחתי את הדברים כנתון" (עמ' 34, ש' 22-
30 עמ' 35, ש' 2).
31
- 32 מהאמור לעיל, עולה כי בהערכת שווי העסק אין מקום להפחית את ערך המשכורת של בעל העסק
33 שכן מה שקובע לצרכי הערכה הם הרווחים שנוצרים מהעסק אשר מהם נהנה בעל העסק. מעבר
34 לכך, עולה כי הנתבע למעשה מבקש לעשות תמהיל בין הרכיבים השונים של סוגי הערכות שווי לפי
35 נוחותו. כך למשל, מבקש להעריך את העסק לפי שווי נטו אולם מבקש גם לקחת בחשבון את ערך
36 משכורתו של הנתבע, בעוד שהמומחה טען באופן ברור כי פרמטר זה נלקח בחשבון בשיטת ה-
37 DCF המתאימה לחברות (ואז יש לבצע היוון של הרווח העודף לתקופה מסוימת) ולא במצב של
38 עסק כמו זה של הנתבע.
- 39 ג. כן בניגוד לטענת הנתבע, עולה בבירור כי גם סוגיית המס נבחנה על ידי המומחה במסגרת הערכת
40 השווי. כך מתוך עדותו:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

- 1
2 שאתה מדבר על רווח נקי אתה מדבר על רווח של כ – 250,000 ₪ לפני מס. לו היו
3 ממסים את הרווח הזה – כמה היה נשאר נקי בשנה ? האם נכון לומר שהיינו
4 מגיעים בסביבות 60,000 ₪ מס?
5 ת. כן אפשר להגיד, כולל ביטוח לאומי.
6 ש. ז"א רווח לאחר מיסוי יצא לנו כ – 190,000 ש"ח? האם לא נכון לקחת את הסכום
7 הזה, להכפילו אותו ב – 18 חודשים?
8 ת. אני הורדתי בחישוב הסופי את המס.
9 ש. אבל נקטת בשיטת המחזוריים.
10 ת. לא משנה, גם בשיטת המחזוריים הורדתי את המס.
11 ש. אתה הורדת 25% מס חברות?
12 ת. לא חברות, מס מוניטין.
13 ש. טוען מי שישב איתי על חוות הדעת שלך (אני לא רואה חשבון) היינו צריכים לבדוק
14 רווח נקי לאחר מיסוי ולאחר שניכינו את המשכורת של בעל העסק ואז להכפיל אותו
15 ב- 18 חודשים.
16 ת. זה לא נכון, מה שאתה עושה זה שיטת די.סי.אף וזה לא מתאים לעסק הזה (עמ' 35
17 ש' 17-3).
18
19 ד. כן טענת הנתבע לגבי הצורך לבחון מחד את מצב העסק לאחר מועד הקרע (לטענתו בעקבות
20 הפסקת העבודה מול חברת X, אך מאידך כי אין להוסיף לשווי העסק את ההון החוזר נטו הכולל
21 את יתרת הלקוחות ויתרת הזכאים של העסק המהווים נכסים והתחייבויות תפעוליים של העסק,
22 מלמדת על חוסר ההיגיון בטענות אלו שכן מחד מבקש הנתבע לבחון מה קרה אחרי המועד הקובע,
23 אך מאידך עותר שלא להתייחס לחובות עתידיים אשר אמורים להשתלם לעסק. כך או כך, לנוכח
24 טענת הנתבע כי הפסיק את פעילותו עם חברת X בשנת 2016, ביקש המומחה מהנתבע כי יעביר לו
25 דו"ח רווח והפסד לשנת 2016 (כפי שהוגש למס הכנסה) וכן דו"ח רווח והפסד לשנת 2017 וכרטסת
26 הכנסות לשנת 2017 על מנת לבחון נתון זה, אולם הנתבע לא עשה כן ועל כן, אין לו אלא להלין על
27 עצמו (ר' סעיף 1.6 לתשובות לשאלות הבהרה וכן עדות המומחה בעמ' 35, ש' 24-26). כן בקשר
28 לטענת הנתבע בקשר ללקוחות החייבים, הבהיר המומחה כי לקוחות חייבים הם חלק מרכוש
29 העסק ולכן יש לקחת אותם בחישוב שווי העסק.
30
31 ה. גם טענת הנתבע לפיה יש להעריך את שווי הקטנועים על פי ערך שוק ולא על פי שווי פחת שנתקבל,
32 אין לה על מה לסמוך, ויש לדחות אותה לגופה. שווי הקטנועים חושב על פי טפסי הפחת של העסק,
33 קרי נתונים שסופקו על ידי הנתבע עצמו.
34
35 150. אשר על כן, לנוכח כל האמור, מצאתי כי חוות דעתי של המומחה הינה חוות דעת מבוססת אשר
36 הסתמכה על הנתונים שהובאו מטעם הנתבע (דו"חות רווח והפסד, כרטסת הכנסות, תלושי שכר,
37 דו"חות מע"מ וביטוח לאומי, טפסי פחת בקשר לרכוש הקבוע ועוד) אשר חושבה באופן זהיר, מידתי
38 וסביר, ולא מצאתי לסטות ממנה כעתירת הנתבע.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

- 1 זכויות סוציאליות :
- 2 151. בהעדר השגות הצדדים בנוגע לקביעות המומחה בנוגע לאיזון הערכת שווי הזכויות הסוציאליות של
3 הצדדים, אני מאשרת את ממצאי המומחה כמפורט בחוות הדעת.
4
- 5 152. לסיכום, בהעדר כל סיבה ו/או נימוק מדוע אין לאמץ את ממצאי חוות דעת המומחה, אני מאמצת את
6 ממצאיה. מאחר ששני הצדדים לא הביעו עמדתם בנוגע לחלופה המועדפת עליהם, אזי אני קובעת כי
7 האיזון יעשה על בסיס מימוש הזכויות וקבלתן בפועל, קרי בהתאם לחלופה השנייה. ככל שיסכימו
8 הצדדים לקיים את החלופה הראשונה – יודיעו על כך לבית המשפט בתוך 7 ימים ממועד המצאת פסק
9 הדין לידיהם והאיזון יעשה כאמור.
- 10 רכבם של הצדדים :
- 11 153. בבעלות הצדדים רכב מסוג פורד פיאסטה מודל 2014 מ.ר. --- הרשום על שם הנתבע.
12
- 13 154. ביום 18.7.16 הוסכם כי הצדדים יפעלו למכירת הרכב לכל המרבה במחיר כאשר שווי של הרכב יקבע
14 בהתאם למחירון לוי יצחק. כן הוסכם כי הנתבע יפרסם הודעה בהקדם ויפעל למכירת הרכב. כן נקבע
15 כי תמורת הרכב תחולק בין הצדדים בחלקים שווים בניכוי כל ההוצאות ששולמו בגין הרכב ממועד
16 הקרע לרבות ההלוואה, ביטוחים, טסט וטיפול עד למועד המכירה. אולם, משלא קודם נושא מכירת
17 הרכב הוסכם בדיון מיום 16.11.16 כי התובעת תמכור את הרכב וכי הנתבע ישתף פעולה עמה.
18
- 19 155. מיני אז, הוגשו לבית המשפט בקשות מבקשות שונות בעניין הרכב, כאשר מחד טוענת התובעת כי
20 הנתבע טרפד את מכירת הרכב, לא העביר לה את מפתחות הרכב בכוונת מכוון וכל זאת במטרה למרר
21 את חייה, ואילו הנתבע טען כי נושא העיכוב במכירת הרכב נעוץ במחדלה של התובעת בלבד וכי
22 לתובעת יש מפתחות לרכב והיא יודעת את מספר הקודן ואף הציע לה לשכפל את מפתחות הרכב. על
23 כן, לטענת הנתבע יש לחייב את התובעת בהשבת מחצית ירידת הערך של הרכב סך 12,500 ₪ וכן
24 בתשלום מחצית ההלוואה ששולמה בגין הרכב לאחר המועד הקובע וכן הוצאות הרכב (טיפולים
25 וביטוחים), כמפורט בסעיפים 95-97 לסיכומי.
26
- 27 156. כבר עתה ייאמר, כי גם נושא מכירת הרכב מהווה דוגמא מובהקת להעדר שיתוף הפעולה בין הצדדים,
28 לחוסר התקשורת ביניהם ולהתנהלות קלוקלת אשר פוגעת באינטרסים שלהם. מדובר בנושא פשוט
29 אשר היה יכול לבוא לידי פתרון לפני שנים רבות ובפרט משניתנו החלטות רבות בנושא זה, אולם לא
30 נעשה דבר כאשר כל צד מאשים את הצד השני. כך או כך, איני מקבלת את טענת התובעת לפיה לאורך
31 כל השנים לא יכלה למצוא פתרון לשכפול מפתח הרכב והגם שלטענתה הנתבע הערים קשיים, היתה
32 יכולה לקדם את עניין מכירת הרכב באופן פעיל ולא לשבת בחיבוק ידיים כל אותה תקופה.
33
- 34 157. בנסיבות אלו, לא מצאתי לסגת מהחלטתי המפורשת מיום 16.11.16 לפיה התובעת תהיה אחראית
35 למכירת הרכב. על הנתבע להעביר לידי התובעת את מפתחות הרכב שברשותו וכן מספר הקודן
36 המעודכן בתוך 72 שעות ממועד מתן פסק הדין. התובעת תמכור את הרכב לכל המרבה במחיר בהתאם
37 למחיר המחירון של לוי יצחק נכון להיום.
38

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

- 1 158. כן לאחר בחינת טענות הצדדים, אני מורה כי ממחיר התמורה יקוזז מחלקה של התובעת הסכומים
 2 המפורטים בסעיפים 96-97 לסיכומים (אשר גובו באסמכתאות כדין) בלבד, קרי מחצית מסכום
 3 ההלוואה ששילם הנתבע בגין הרכב החל ממועד הקרע ועד לסילוקה בחודש 01/2016 בסך 5,895 ₪ וכן
 4 מחצית ההוצאות ששולמו בגין הרכב בסך 6,779 ₪ שכן מדובר בהוצאות אשר נועדו לשמור על ערכו
 5 של הרכב, ובסך הכל 12,674 ₪ (5,895 ₪ + 6,779 ₪).
 6
 7 159. מאחר שמצאתי כי גם לנתבע היתה תרומה לסרבול ההליכים בעניין מכירת הרכב שכן הנתבע היה יכול
 8 בנקל למכור את הרכב עוד מלכתחילה בהתאם להסכמה מיום 18.7.16 ובשווי רב יותר מערכו דהיום,
 9 אולם לא עשה כן וכן מאחר שלפחות מיום 16.11.16 ועד היום התובעת לא עשתה שימוש ברכב, לא
 10 מצאתי לחייב את התובעת בגין ירידת ערכו של הרכב.
 11
 12 160. לחילופין, אני מורה כי כל צד יוכל לרכוש את הרכב בהתאם למחיר מחירון של לוי יצחק נכון להיום
 13 ובקיוזו הסכומים שפורטו לעיל. לנוכח הסכמתו של הנתבע (ר' במכתב שצורף ביום 7.3.18 לתגובת
 14 הנתבע במסגרת בקשה מס' 19) כי התובעת תוכל לרכוש את חלקו ברכב אזי תודיע התובעת בתוך 7
 15 ימים ממועד מתן פסק הדין האם ברצונה לפעול כאמור שאם לא כן יוכל הנתבע להודיע בתוך 7 ימים
 16 לאחר מכן. מובהר, כי ככל שהתובעת תרכוש את הרכב, יקוזז חלקו של הנתבע ברכב מסכום האיזון
 17 שעל הנתבע לשלם לידי התובעת בהתאם לפסק דין זה וככל שהנתבע יחפוץ לרכוש את הרכב, ישולם
 18 מחיר התמורה בקיוזו הסכומים כאמור בתוך 30 ימים ממועד מתן פסק הדין.
 19
 20 חלוקת המיטלטלין:
- 21 161. אף נושא זה היה צריך להיפתר זה מכבר בהתאם להחלטתי מיום 18.7.16 והתנהלות הצדדים בעניין זה
 22 ממחישה ביתר שאת את חוסר יכולתם לשתף פעולה בעניינים טכניים כמו מהותיים תוך הטחת
 23 האשמות האחד כלפי השני.
 24
 25 162. לטענת הנתבע, יצא מהדירה המשותפת עם בגדיו ושמיכת פוך בלבד. לדבריו, את מיטלטליו אישיים
 26 זרקה התובעת למרתף הבניין ועד היום אין לו כל גישה אליהם. על כן, עותר הנתבע לקבלת מחצית
 27 משווי תכולת הבית אשר הוערכה על ידו בסך 58,825 ₪ (צורפה טבלה נספח נ/21). מנגד, טוענת
 28 התובעת כי לא זרקה את חפציו מהבית אלא לאחר שלא ניאות לבוא לקחתם, היא הותירה אותם
 29 במרתף הבניין שבו לנתבע יש גישה אליו. כן לטענת הנתבעת, הנתבע לא רק שלא עזב את הבית "דל
 30 ואביון" כטענתו, אלא לקח עמו מחשבים כולל המחשב הנייד האישי של התובעת והטלפון שלה. כן,
 31 בחודש מרץ 2016 נכנס הנתבע לדירה ולקח שלא ברשות את הטבעות זהב של התובעת ובנוסף
 32 משחקים, תמונות וכלי מטבח.
 33
 34 163. לאחר בחינת טענות הצדדים ובנסיבות העניין, לא מצאתי לחייב את הנתבעת בהערכת שווי המיטלטלין
 35 כאמור. הנתבע ישב בחיבוק ידיים לאורך כל ההליך וממועד החלטתי מיום 18.7.16 לא נקט בכל פעולה
 36 בקשר למיטלטלין ורק במסגרת תצהירו בחר להגיש הערכת שווי של המיטלטלין באופן חד צדדי, שלא
 37 ניתן להידרש לה. בית המשפט אינו יכול לקבוע ממצאים בקשר להערכת שווי של נכסים ולא ניתן
 38 בחלוף שנים רבות להידרש לסוגיה זו. מעבר לכך, תמונה טענתו של הנתבע לפיה אינו מכיר את

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 15-08-17470 ואח'

עותק לפרסום

1 הדיירים בבניין בה מתגוררת התובעת, שהרי מדובר בבניין בו התגוררו הצדדים יחדיו (ר' גם עדות
2 התובעת בעמ' 37 לפרוטוקול מיום 7.5.19). כן באותה מידה שקבעתי כי התובעת היתה יכולה לפעול
3 למכירת הרכב לאורך השנים ולמצוא פתרון לקבלת מפתח חלופי לרכב, כך איני מקבלת את טענת
4 הנתבע כי לא היה ביכולתו כל השנים להיכנס למרתף הבניין בה מתגוררת התובעת על מנת לקחת את
5 המיטלטלין ובפרט לאחר שהתובעת בעצמה העידה כי סיפקה לו מספר פתרונות כגון: טלפונים של
6 שכנים ובשים לב לכך שהצדדים אינם מקיימים כל תקשורת מילולית ביניהם בעטיו של הנתבע עצמו
7 (ר' גם עדות התובעת בעמ' 36-37 לפרוטוקול). בנסיבות אלו, עתירתו של הנתבע בעניין המיטלטלין
8 נדחית.

סוף-דבר :

10 164. בנסיבות אלו, לאור המפורט לעיל – אני מורה כדלקמן:

11 א. לעניין תביעת המשמורת – נפסק כאמור בסעיף 84 לפסק הדין.

12 ב. לעניין התביעה למזונות – נפסק כמפורט בסעיף 133 לפסק הדין.

13 ג. לעניין התביעה הרכושית – נפסק כאמור בסעיפים 152 ו- 157-160 לפסק הדין.

14 165. לעניין הוצאות ההליך: בשים לב לתוצאת ההליכים המשפטיים בתביעות השונות, מאחר שאני סבורה
15 כי ההליכים המשפטיים התמשכו זמן רב שלא לצורך בעטיו של הנתבע אשר לרוב התבצר בעמדותיו
16 וביכר לנהל הליכים משפטיים מיותרים וממושכים בעניינים שונים שניתן היה להגיע בהם להסכמות
17 כוללות, מצאתי לחייב את הנתבע בהוצאות ההליכים המשפטיים בסך של 15,000 ₪ אשר ישולמו לידי
18 האם בתוך 60 ימים מהיום שאם לא כן יישא התשלום הפרשי הצמדה וריבית כדן ממועד החיוב ועד
19 מועד התשלום בפועל.

20 166. המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים ותסגור את התיקים.

21 ניתן היום, כ"ח ניסן תש"פ, 22 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.

22 ורד שביט פינקלשטיין, שופטת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 17470-08-15 ואח'

עותק לפרסום

1